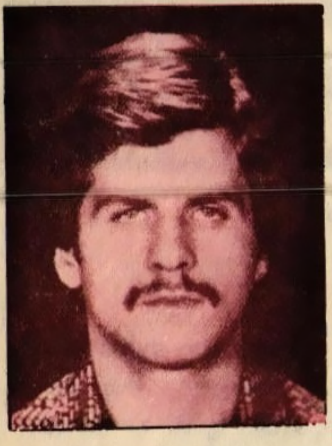
29 AĞUSTOS 1978 SAYI 35

KURTULUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

350 KRŞ.

AHMET YILMAZ

CENGİZ BİÇER

**

Cellatların döktükleri kan, Birgün kendilerini boğacak

Faşist cellatlar üç yoldaşımızı daha katlettiler. Ahmet, Cengiz ve Veli yoldaşlar emekçi halklara ve yoldaşlara bağlılığın, devrime inancın örnek leriydiler. Faşist çeteler yoldaşlarımızı kah pece öldürerek devrim selini durduracaklarını zannediyorlar. Aldanıyorlar. Devrim seli şimdi daha coş kun akıyor. Bu sel faşist cellatları birgün mutlaka boğacaktır.

● HER GEÇEN GÜN AZGINLAŞAN FAŞİST SALDIRILARA KARŞI AKTİF KİTLE MÜCADELELERİNİ YÜKSELTELİM

Safları sıklaştıralım!

Varlıkları emekçi halklarımız için kan ve gözyaşı demek olan faşist cellatlar kan kusmaya devam ediyorlar. Faşist saldırganlar parababalarına hizmet etmenin verdiği alçaklıkla, üklemizi emperyalizme satmanın verdiği aşağılıkla insanlıkdışı katliamlara girişiyorlar. Özgür ve mutlu bir yaşam için, zulüm ve sömürünün olmadığı, bağımsız ve demokratik Türkiye için mücadele eden, kalpleri bu duygularla dolu olanları gözü dönmüşçesine vuruyorlar. Geçtiğimiz günlerde faşist çeteler üçü proletarya sosyalisti olmak üzere, yine pekçok devrimci, yurtseveri katlettiler, yaraladılar....

Samsun'da 8 Ağustos gecesi yaylım ateşine tutulan Ahmet Yılmaz yoldaş ağır yaralanarak hastaneye kaldırılmış, ancak kurtarılamıyarak 13 Ağustos günü ölmüştür.

14 Ağustos'ta yapılan cenaze töreni faşizme karşı büyük bir gösteri olmuştur. Binlerce ilerici, yurtsever, devrimci Ahmet yoldaşın katledilmesini ve faşist saldırıları lanetlemiştir. Devrimci disiplin içinde geçen törene halk büyük ilgi göstermiştir.

17 Ağustos'ta, Ankara'nın Akdere semtinde faşistler Ankara DEV-GÖR üyesi Cengiz Biçer yoldaşı yolunun üzerine kurdukları pusu sonucunda öldürmüşler bir yoldaşımızı da yaralamışlardır.

Eskiden beri faşistlerin işgalialtında olan Akdere'de son zamanlarda anti-faşist mücadele proletarya sosyalistlerinin önderliğinde yükseliyordu. İncesu Topraklık ve Sivas mahallelerinde proletarya sosyalistlerinin mücadelesi Akdere'yi de etkilemeye başlamıştı. Bu yörenin sevilen ve uğrunda ölmeye kararlı olduğu halkıyla kısa sürede iyi ilişkiler kurmuş olan Cengiz yoldaşımızı öldürerek faşistler Akdere semtinde devrimci mücadeleyi engelleyeceklerini sandılar. Yanıldıklarını çokgeçmeden anlayacaklar, Akdere faşistlere mezar olacaktır.

Cengiz yoldaşın ölümü

DEVAMI: Say: 5, st: 3

Töb-Der Kongresinin Ardından

21-24 Ağustos 1978 günlerinde Ankara'da yapılan TÖB-DER 4. olağan kongresi, tüm kamuoyunun dikkatlerini üzerinde topladı. Sol ve sağ basının bu kadar yoğunlukla söz ettiği kongre tüm "sol" hareketlerin ve "Parti"lerin boy gösterdiği bir platform oldu.

650'ye yakın şubeden yüzellibini aşkın öğretmeni temsilen gelen 700'e yakın delegenin oluşturduğu kongreye, ülkedeki siyasi hareketlerin hemen tamamı yansıdı. TÖB-DER kongresi bir hafta boyunca "sol"un dağınıklığını, örgütsüzlüğünü, keşmekeşini vurguladı durdu. KURTULUŞ'un tesbit ettiği olgularla yüzyüze gelinen kongrede CHP'nin ve "ilerleme"nin ince taktikleri olağanüstü boyutlara ulaşarak kendini gösterdi.

Öğretmen hareketinin tıkanıklığını ve parçalanmaya doğru gidişini önceden göremeyenler, bu gerçekleri yaşadılar kongre boyunca.

TÖB-DER 4. olağan kongresinin ülkemiz devrimci hareketindeö nemli bir yeri olduğunu daha önce defalarcavurgulamıştık.

Kongrenin yeni bittiği; İlerlemenin ince taktiklerinin TÖB-DER üzerindeki hesaplarının hâlâ devam ettiği; ve tartışmaların hâlâ sürdüğü bugün, 4. kongreyi kısaca değerlendirmek ve sonuçlar çıkarmak, bundan sonraki çalışmalarımız için önemli olacaktır.

Kurtuluş(34. sayıda) 4. kongreyle ilgili olarak şu tesbitleri yapmıştı:

"Bu genel kurulu; öğretmen hareketinin önündeki tıkanıklığı açmak, örgütün bütünlüğünü korumak ve eğitim emekçilerinin devrimci birliğini sağlamak gibiönemli görevler beklemektedir."

DEVAMI: Say: 5, st: 5

Zafer İşçi Sınıfınındır

Zincirlerinden başka kaybedecek şeyi olmayan işçi sınıfı çağımızın en devrimci sınıfı, devrimlerin öncüsüdür. İşçi sınıfı kurtuluşunu, devrimci mücadelesiyle sosyalizmi inşa ederek kazanacaktır. Türkiye işçi sınıfı da bugün ekonomik mücadelesinde kazanmakta olduğu zaferler gibi, yarın politik mücadelesinde kendisi için bir sınıf olduğu zaman, devrimci partisine kavuştuğu zaman zaferler kazanacaktır. Zafer bugün "Akdeniz Krank taşlama'da işçi sınıfının olmuştur, yarın "Oymapınar Barajı İnşaatı"nda ve "Tekstil"de de zafer işçi sınıfının olacaktır. İşçi sendikaları Sivas'ta faşizme karşı mücadele etmektedir ve işçi sınıfı en büyük zaferini kazandığı zaman, devrimi başarıya ulaştırdığı zaman faşizm bir daha tehlike olmamak üzere tarihe gömülecektir.

SİVAS'TA FAŞİST SALDIRI ve PROVOKASYONLAR ENGELLENECEK

Sivas'ta son günlerde yoğunlaşan faşist saldırı, ve provakasyon girişimleri üzerine Sivas'taki devrimci-demokratik kuruluşlar ortak bir bildiri basarak halka dağıtmışlardır. Bildiride şöyle denmektedir:

"Biz aşağıda imzaları bulunan sendika ve Demokratik kuruluşlar olarak genel olarak ülkemizde, özel olarak ta Sivas'ta oynanmak istenen çirkin oyunları bir kez daha açıklamakla halkımıza karşı sorunluluğumuzu bir ölçüde de olsa yerine getirdiğimiz inancındayız.

Bilindiği gibi bir avuç parababalarının insan onuru tanımayan: kan zulüm ve insafsız sömürü çarkı olan FAŞİZM kan içmeye devam ediyor. Artık faşist çeteler iğrenç yüzlerinin açığa çıkmaya başlamasından sonra azgınlaştılar. Dün okullarda kendilerinden olmayanlara okuma ve yaşama olanağı tanımayan bu cinayet şebekeleri artık yoksul halkların oturduğu kahvelere, işçilerin emekçilerin bindiği otobüslere yaylım ateşi açıyorlar. Her nasılsa yakalananların evinde Amerikan telsizleri soygun planları çıkıyor. Bütün bunlara rağmen barış çığlıkları atmaya devam ediyorlar. Sanıyor -

DEVAMI: Say: 5, st: 1

TEKSTİL DE "DEVRİMCİ MUHALEFET" İLERLEME YAKINLAŞMASI

Ondan fazla şube ile yürütülen "Devrimci muhalefetin", ilerlemeyekarşı bu günlerde sıcak bir tavır almasını bütün şubelerini ilk 7 şubesinin sağlamlığında görmemesine bağlayabiliriz.

7şubeyle yürütülen"Devrimci muhalefetin", kongre günü 13 şubeye çıkması sadece bu muhalefetin öncülerini ve Rıza Güven'i şaşırtmamıştı. Son gün "devrimci" olan Şb. başkanları, kesin merkezci olarak tanıtılmışlardır. Yıllardır muhalif Şb. başkanları ile eski merkezci, yeni muhalif Şb. başkanları masa başında ortak planlar yaparlarken, bu şubelerin delegeleri ayrı ayrı masalardan birbirlerini süzüyorlardı. Şubelerin tümüyle muhalefet oluvermeleri böylesine garip (!) bir olguydu; kongre öncesi "ikna edilmeleri mümkün olmayan kesin "Rızacı" başkanlar

Park otelde birdenbire muhalefet oluverdiler.

İlerleme, "Devrimci muhalefet" delegelerine, peşlerinden gittikleri adamların genel merkez ile ittifak düşündüklerini anlatıp duruyor silahı bu. Şimdi burada devrimci muhalefetin tavrı ne olacak, ne olabilir? İlerle-

DEVAMI: sy: 5, st: 8

İran halklarıyla dayanışmayı yükseltelim

Emperyalizmin Ortadoğu'da jandarmalığını üstlenen Şah rejimi, bir taraftan kurtuluşları için mücadele eden Ortadoğu halklarına saldırılar düzenlemekte ve emperyalizme karşı mücadelelerini boğmaya çalışmaktadır. Diğer yandan da İran halklarına karşı azgınca saldırılarını sistemli bir biçimde sürdürmeye çalışmaktadır.

İran halklarını akıl almaz bir biçimde zulüm altında inleten insanlık dışı Şah rejimine karşı gelişen sosyal muhalefether geçen gün daha ileri boyutlara ulaşmakta ve şah rejiminin temellerini sarsmaktadır. İran'da gelişen olaylar bunun açık kanıtıdır.

Zalim Şah rejimi kendisine karşı gelişen sosyal muhalefeti pasifize etmek amacıyla "demokratikleşme"den dem vurmakta, gelişen olaylara karşın bu niyetinden vazgeçmeyeceğini belirtmektedir. Fakat İran halkları Şah'ın bu aldatmacasına cevap olarak direnişlerini yaygınlaştırmakta ve faşist Şah rejimini kendi elleriyle yıkmaya hazırlanmaktadır.

Burda gözlemlenmesi gereken nokta bugün İran'da gelişen sosyal muhalefeti hangi sınıfın yönlendirdiğidir. Bilebildiğimiz kadarıyla bu muhalefetin başını İran proletaryası çekmemektedir. Yani sosyalistlerin sevk ve idare ettiği bir hareket değildir.

İran proletaryasının dışında sınıfların başını çektiği bir hareket İran halklarının kurtuluşunu baskı ve sömürünün ortadan kaldırılmasını emperyalizmle bağların kopmasını getirmeyecektir.

Fakat, İran proletaryası sosyal muhalefetin en dinamik ve en kararlı bir unsuru olarak doğru bir önderlik altında Şah rejiminin yıkılması doğrultusunda kararlı adımlar atmazsa ve hayatı felce uğratmazsa İran halkla -

DEVAMI: Say: 5, st: 3

Akdeniz Krank taşlama işçilelerinin direnişi başarıyla sonuçlandı

Krank taşlama işçileri daha iyi çalışma koşulları, ücret ve sosyal haklar için mücadeleye atıldıklarında işveren, aralarından ikisini işten atarak mücadeleyi durduracağını sanıyordu.

Ancak yılmayan ve tam tersine daha da bilenen krank taşlama işçileri mücadelelerini sürdürdüler. Ve direnişlerinin sonucunda sendikaları olmadığı için işçiler işverenle bir protokol imzaladılar.

İşçilerle işveren arasında yapılan bu protokola göre; işveren taratından işten çıkarılan işçiler, Abdul Hekim Selek, ve Mehmet Ali Çetingöz tekrar işe alınacak; 8 saatten fazla çalışma fazla mesai sayılacak, 6 ayda bir iş elbisesi verilecek:, sigortasız işçilerin sigortası yapılacak; yılda en az 15 gün ücretli izin hakkı; haklarını almak için bir araya gelen işçiler işten atılırsa, her işçiye 10.000 TL. "kötü niyet tazminatı" ödeyecektir.

Akdeniz krank taşlama işçileri sözlerini şöyle bağlıyorlar; " Nasıl ki haklı mücadelemiz sonucunda zafer bizim olmuşsa, bir gün gelecek haklızlıklara karşı verdiğimiz mücadele siyasi iktidar mücadelesine dönüşecek, işçi sınıfının tokadı patronların beyninde patlayacaktır"

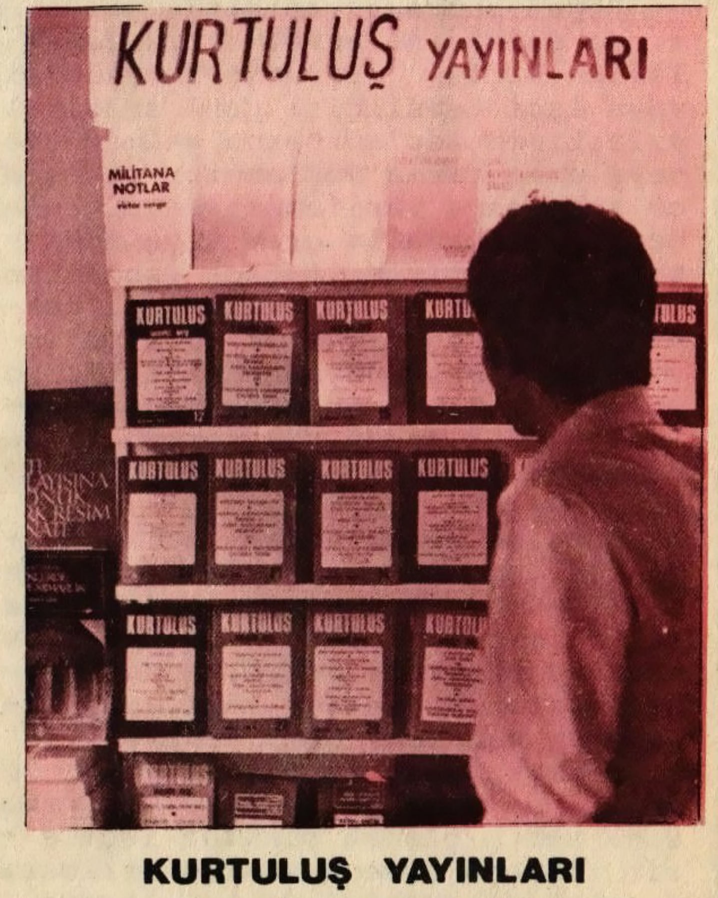
DİSK yönetimi, hükümetin «başarılı» olmasını istiyor

DİSK Yönetim Kurulu adına Genel Başkan Abdullah Baştürk tarafından yapılan açıklamada hükümetin faşist odakların üstüne daha kararlı gitmesi; emperyalizme uzanan elin kolu da götürebileceğinin gözardı edilmemesi istenmiştir.

Gerçekten, muhalefetteyken faşizme karşı olduğunu, emperyalist sömürüye karşı olduğunu söyleyen CHP, bu sözlerle emekçilerin oylarını toplamıştı. İktidara geçtikten sonra ise sözlerini tamamen unutmuş görünen CHP emperyalizmin sömürüsünü sürdürebilmek için IMF önerilerini gerçekleştirmekte; işçi ücretlerini dondurmakta, taban fiyatlarını düşük tutmaktadır. Bunu karşı yükselebilecek muhalefeti bastırmak için sivil sıkıyönetim, gece aramaları uygulanmakta, bu uygulamalarla ve "hem sağa, hem sola karşıyız" sözleriyle "anarşi"nin durdurulacağı iddia edilmektedir. Yani faşist saldırılar gözardı edilmektedir.

İşte bu durum karşısında DİSK hükümetin fa -

DEVAMI: Say: 5, st: 3

KURTULUŞ YAYINLARI İZMİR FUARI'NDA

Türkiye Yazarlar Sendikasının iki yıldan beri İzmir Fuarında düzenlediği kitap satış pavyonuna bu yıl KURTULUŞ YAYINLARI olarak katıldık. Bugüne kadar yayınlanmış bütün yapıtlarımızın bulunduğu stand da aynı zamanda Aşama yayınlarının kitapları da satılmakta.

KURTULUŞ

Bir kongre, bir cenaze ve anti-faşist eylem birliği.

Türkiye solu önemli bir deney daha yaşadı. Geçtiğimiz hafta toplanan TÖB-DER kongresi proletarya sosyalistlerinin mutlaka dersler çıkarması gereken olaylarla dolu.

Türkiye solunun hemen hemen bütün grupları az veya çok delege ile kongrede temsil edilmekteydi. Bütün kongre boyunca sol içinde yer alan bütün gruplar bütün sınıfsal özellikleri ile ortaya çıkıyorlardı. İlkesizlik, oportünizm, revizyonizm, sınıf uzlaşmacılığı her fırsatta hemen sırıtıyordu.

Oligarşinin günlük basını TÖB-DER kongresini iyi kullandı. Kongre boyunca ballandıra ballandıra solun dağınıklığını, parçalanmışlığını anlattılar. Sonunda ortaya öyle bir manzara çıkardılar ki, solun sempatizanları için gene solun kendisi bir umut değildi bunca parçalanmışlığın, bölünmüşlüğün içinde.

Solun içinde önemli bir güce sahip olan belli başlı bazı gruplar bu manzaranın ortaya çıkarılmasında ellerinden geleni yaptılar. "İlerlemeciler" denen grup, TİP, CHP'lilerin birkısmı ve DDKD'lilerle birleşerek sonunda TÖB-DER'i parçalamaya yönelik işler yaptılar. Daha önce de TÖB-DER İstanbul şubesi kongresindeki tavırlarını sürdürerek örgütü iki başlı hale getirmeye çalıştılar. Biten kongreyi devam ettirmeye çalıştılar. Üzerinde uzun boylu durulması gerekir: adalet mekanizmasının bu denli yavaş çalıştığı ülkemizde 1 saat içinde temyizi mümkün olmayan bir karar çıkardılar. Kısacası örgütü bölmek için ne gerekiyorsa yapmaya çalıştılar.

Diğer yandan, büyüklük hastalığına kapılarak devrimcilerin birliğini bozan davranışlar oldu. Kendinden başka herkesiyok sanan bu anlayış TÖB-DER'in bugün içine girdiği durumdan sorumlu olanların birincisi değilse, ikincisi, hiç değilse üçüncüsüdür. Ama mutlaka ağır sorumluluğu vardır.

Geçtiğimiz hafta ortaya çıkan bir başka olay ise faşistler tarafından öldürülen avukat Devrim Çelenk'in cenazesindeki olaylardır. Faşistlerin hunharca öldürdükleri bir devrimcinin cenazesinde yapılması gereken faşizmin lanetlenmesi, cenaze töreninin anti-faşist bir gösteriye dönüştürülmesidir. Böyle olunca, cenazeye katılan tüm grupların görevi faşizme karşı omuz omuza olmaktır. Oysa Devrim Çelenk'in cenazesi tam bir kör döğüşü oldu. Çeşitli gruplar içine girdikleri slogan yarışı ile cenazenin bir anti-faşist gösteri haline dönüşmesini

DEVAMI: Say: 5, st: 1

KURTULUŞ

Tam gün yasası nedir ?

Meclisler tatile girmeden önce, kamuoyunun ilgisini çeken ve toplumun tüm sınıf ve tabakalarının tartışmasına girdiği bir yasa teklifi kanunlaştı. Tam-Süre Çalışma yasası adı verilen bu yasa neydi ve neyi getiriyordu.

Geniş emekçi yığınlarının ilgisini çekmesinin ana nedeni sağlık sorunları ile ilgili görünmesiydi. Oligarşinin yüksek tirajlı yayın organları her zaman olduğu gibi kendi çıkarları doğrultusunda kamuoyu oluşturmaya başladılar. Sorun şöyle konuyordu: "Hekimler hem sağlık kurumlarında çalışıyorlar hem de özel muayenehanelerinde para kazanıyorlar ve haksız kazanç sağlıyorlar. Bunun için hekim ya kamu kuruluşunda çalışmalı ya da özel muayenehanede, ikisinin birlikte olmaması gerekiyor." Emekçi kitleleri soymanın bir aracı haline getirilen sağlık düzenimizin baş aktörü olarak hekime artık "dur demenin" zamanı gelmişti (!). Oligarşinin yetkili yetkisiz ağızları sağlık düzeninin rezilliğini hekimlere yüklüyor ve bu yönde kamuoyu oluşturuyordu. Hatta çeşitli gazetelerde bu kanundan sonra bir hekimin eline 40-50 binTL. aylık geçebileceği de yazılabiliyor ve toplum tarafından "Bu hekimlerde ne istiyor" denilebiliyordu. Sorun basit olarak böyle bir havaya sokulmuştu. Yasa öyle bir durumageldi ki, sanki hekimleri hastanelere bağlamakla toplumun sağlık sorunları çözülecekti. Durum kısaca buydu. Aslında sağlık düzeninin rezilliğini ortaya koymadan sorunlardan birini ele alıp inceleme konusu yapmak yanlış bir yol izlemek olur. Ancak konunun aciliyeti açısından kabaca da olsa bir yorum getirmenin yararı var.

Tam süre çalışma Sağlık hizmetleri ve yardımcı sağlık hizmetleri sınıfına giren devlet memurlarının devletten alacakları ücretin dışında ek bir gelire sahip olmamaları ve bunun için özel işlerde çalışmamaları demektir. Hekimler açısından da şudur: muayenehane açmadan, ek görev almadan, yeterli ücretlerini kamu kuruluşlarından alarak tüm emeklerini kamu hizmetine vermeleri demektir.

Bilindiği gibi sağlık hizmetlerinden toplumun her ferdinin ücretsiz olarak yararlanması ve devletin bunları sağlaması gerekmektedir. Bu insanın en doğal hakkıdır Ancak ülkemizde herşeyde olduğu gibi sorun çarpıtılmış ve sağlık hizmetlerinin halka sunulması olayı bir sömürü çarkının içine sokulmuştur. Ülkemizde ta başından beri emperyalizmin şekillendirmesine bağlı olarak kapitalizm çarpık bir şekilde gelişmiş ve sağlık düzeninin bozukluğunun maddi temelini teşkil etmiştir. Biz bu yazımızda tam-süre yasasını açıklamak amacı ile Cumhuriyetin ilk yıllarından beri hasta hekim ilişkisinin ne olduğuna bakalım. Çıkarılan konunlarla hekim günün belli saatlerini kamu kesiminde memur olarak diğer kalan vakitlerini de özel muayenehanelerinde ücret karşılığı hasta muayene etmek statüsüne sokulmuştur. Tabi ki böyle bir yapı beraberinde iki gerçeği ortaya çıkarmıştır: Birincisi hekimlik para kazanan ve "köşeyi dönen" bir meslek olmuş. İkincisi halk ile hekim arasında hizmetin verilmesi sürecinde parasal bir ilişki kurulmuş ve bunun doğal sonucu olarakta hekim halkın gözünde sömürücü sınıflar katagorisinde yer almıştır. Öte yandan başka bir olay da hekim hasta ilişkisini parasal ilişki çerçevesine indirmiştir. O da şudur: Geniş emekçi yığınlarının verdiği vergilerden oluşan bütçenin ancak %2-3 gibi düşük bir oranı sağlık hizmetlerine tahsis edilmiş ve sağlık kurumlarının sorunları kendi başlarına bırakılmıştır. Bu da döner sermaye sistemini getirmiş ve halk devlet kapılarında ücretli muayeneye zorlanmıştır. Bu da direk olarak hekimi hasta ile karşı karşıya getirmiştir. Sağlık kurumlarında yeterli muayenenin ve vatandaşa ilginin olmadığı açıktır. Bu durum hekimin suçu gibi gösterilmiş ve geniş kitleler tarafından hekimler hakim sınıfların arasında yorumlanmıştır (Aslında hekimleri objektif olarak bu konuma iten bozuk yapı olmuştur hekimlerin içinde belli bir kesimin hakim sınıfların yanında olduğu ve sağlık düzeninin bozukluğundan yararlanarak bol para kazandıkları bir gerçektir) Yıllardır halkımızı uyutan oligarşi sosyalizasyon diye biryapı oluşturmuş ancak sorun kapitalist ilişkiler çerçevesinde ele alındığından yozlaşmıştır. Bugün tam-süre yasasıyla getirilen sorun aslında bu çerçeve içinde ele alınmalıdır. Bir başka deyişle yasanın sağlık hizmetlerindeki yeri ve ülkemizin sağlık hizmetleriyapısı incelenmeli, diğer yandan da yasanın kendi içinde getirdiği mantık incelenmelidir. Biz soruna böyle bakacağız sağlık hizmetlerinin yapısının incelenmesi ayrı bir yazımızın konusudur. Ancak çok özetle şunu belirtmekte yarar var.

1-Sağlık hizmetleri toplum yararına bir avuç asalağın kazanç kapısı olmaktan çıkarılıp yeniden düzenlenmedikçe,

2-Sağlık personeli yetiştiren tıp fakülteleri, ebe, hemşire, laborant vs. gibi öğretim kurumları ülkemizin somut ihtiyaçlarına göre yeniden organize edilmedikçe,

3- Bütçeden sağlık hizmetlerine ayrılan pay en az % 7-8 gibi bir orana kavuşmadıkça

4-Sağlık hizmetleri ve ilaç sorunu emekçi yığınlar lehine çözülmedikçe (sağlık hizmetleri ücretsiz olmalıdır)

5-Kamu sağlık hizmeti veren kurumlarda hemşiresiyle, ebesiyle, hekimiyle sağlık emekçileriyle birlikte siyasi iktidardan bağımsız ortak denetim mekanizmaları kurulmadıkça tam-süre yasası sağlık sorunlarını çözümleyecek bir kanun değildir.

Yasanın sağlık personeline ve özellikle hekimlere getirdiği haklar konusundaki görüşlerimiz bir başkayazının konusu olacaktır.

Yasanın çıkması sırasında gelir dilimi yüksek olan hekimlerin rahatsız olması gözönüne alınırsa böyle bir yasanın gerçekten işlerlik kazanması halinde kimlerin ne dereceye kadar halkın yanında olup olmadığı açıkça görülebilir. Bu yasa bugünkü hali ile tek başına bir hiçtir. Ancak olumlu gördüğümüz yanları vardır. Bu güne değin sağlık hizmetlerinin sömürünün bir parçası olarak organize edilmesinden ve hekimlerin hizmet veren emekçiler statüsünden çıkarılıp toplumu sömüren bir kesim gibi gösterilmesi ve kısmen de bunun gerçek olması dolayısı ile hekim kavramı toplumda yanlış anlaşılmaktadır. Hekimler aslında sağlık hizmeti üreten emekçilerdir. Bu yasa hekimleri ve sağlık emekçilerini tümüyle birer ücretli duruma getirecektir. Bu da emekçi oldukla rını kavramalarını, örgütlenmelerine ve sorunlarının toplumsal sorunların bir parçası olduğu bilincine varmalarına sebep olacaktır. Daha doğrusu böyle biryapıya doğru atılmış bir adımdır. Ancak oligarşi yüksek ücretler göstererek hatta vererek hekimlere emekçiliklerini unutturacak girişimlerde bulunacaktır. Ama bunun pratikte işlerliği ne olacaktır kesin birşey söylenemez.

İkincisi en önemli mesele hasta ile hekim arasındaki parasal ilişkiyi ortadan kaldırmak için olumlu bir adımdır. Başlangıçta bu tam anlamıyla ortadan kalkmayacaktır. Ama bilinçli sağlık personeli tarafından denetleme olanakları olursa olumlu bir adımdır. Bir üçüncüsü nöbet, acil vak'aya çağrılma gibi hizmetler angarya niteliğinden çıkarılacak emek karşılığısağlanabilecektir.

Diğer bir husus da "eşit işe eşit ücret" ilkesine doğru yaklaşım sağlanabilecektir.

Sağlık kurumlarında çalışan ancak bu yasa kapsamına alınmayan personelle, bu yasadan yararlanan personele getirilen haklar en kısa zamanda yönetmeliklerle sağlanmalıdır. Ayrıca işçi statüsünde bulunup da toplu sözleşme ile ücretleri saptanan emekçilere de aynı ekonomik haklar verilmelidir.

Tam- süre yasası tek başına bir hiçtir. Ancak oligarşi bu manevra ile bir taşla iki kuş vurmaktadır. Bir yandan halka "işte seni sömüren hekimin özel muayenehanesini kapattırıyorum" diyerek sanki sağlık hizmetlerinin tüm sorunu buymuş gibi gösteriliyor diğer yandan da kamu hizmetinde çalışan hekimlere ve diğer sağlık emekçilerine ücretlerinde yeni artışlar getiriyor görünüp bu kesimin parasal sorunlarına çözüm getirdiği iddia ediliyor.

Bundan sonraki yazımızda Tam süre yasasının sağlık emekçilerine ne getirdiğini ve ne götürdüğünü yazacağız. Bir kere daha vurgulayalım:

Tam süre tek başına bir hiçtir. Oligarşinin emekçi kitleleri uyutmada yeni bir manevrasıdır. Toplumun sağlık sorunlarının köklü bir değişimini hedeflemeyen girişimler bütünü olmadıkça ne lokal tedbirler (!) yapılmakla bu işler düzelir ne de Tam -Süre Yasaları ile sağlık sorunlarımız halledilir.

DEVAM EDECEK

GERÇEK

SAHTE "UMUT" UMUTSUZLUĞA DÖNÜŞÜRKEN

Faşizmin her geçen gün azgınlaşan saldırılarına, Kürt ulusu üzerindeki sömürgeci ırkçı baskıların "bölücülük" "Kürtçülük" gibi zırva bahanelerle yoğunlaştırılmasına ve artık dayanılamaz boyutlara ulaşan hayat pahalılığına karşı, proletarya sosyalistleri ülke çapında yaygın ve etkin bir mücadele kampanyası örgütlemek görevi ile karşı karşıyadırlar. Proletarya sosyalistleri kitleleri busomut hedeflere doğru ve onlardan kaynaklanan sorunların çözümü için mücadeleye sevketmeli ve bu mücadele içerisinde kitleleri eğitmelidirler. Proletarya sosyalistleri küçük-büyük her türlü olaydan, çeşitli sınıf ve tabakalara yönelen her türlü baskıdan zulüm ve sömürünün her türlü belirtisinden yola çıkarak mevcut toplumsal düzeni teşhir etmeli ve kurtuluş için tek yolun devrim olduğunu yığınlara daha canlı ve etkin bir şekilde anlatmalıdırlar.

Kitleler bu sözünü ettiğimiz sorunlarla boğuşmakta ve hergeçen gün bu sorunları çözecek zannettiği, "umut" diye baktığı CHP reformizmi teşhir olmaktadır. "Umut" umutsuzluğa ve yılgınlığa dönüşmektedir. Geniş yığınların içinde bulunduğu süreç budur. Bu süreçte proletarya sosyalistleri çok ciddi görev ve sorumluluklarla karşı karşıyadır. Öncelikle şu çok iyi kavranmalıdır ki sınıf bilinçli unsurlar, sosyalistler için tarihsel ve siyasal olarak zamanını doldurmuş olan şeyler kitleler nazarında henüz aynı durumda olmayabilir. Dolayısıyla CHP'ye yönelik "umut"un umutsuzluğa dönüştüğü bu süreci hızlandırmak, sosyalistler için açık ve anlaşılır olan siyasi gerçekleri, kitleler içinde aynı şekilde açık ve anlaşılır hale getirmek gerekir. Eğer bu yapılamazsa oligarşinin "tahtıravalli oyunu" CHP ve MC türünden iktidarlarla oynanıp gidecektir. Tekelci burjuvazi çok sıkıştığı ve çaresiz kaldığı aşamalarda da faşizme başvuracaktır.

Kitleler yeni bir umut, gerçek bir umut arama sürecindedirler. Sahte "umut"lar balon gibi sönmektedir, sönmek zorundadır. Bu süreçte eğer sosyalistler kitlelere ulaşamaz, gerçek umut olarak onların karşısına çıkamazlarsa, faşistlerin çeşitli demagoji ve yalanla kitleleri peşlerine takma olasılığı da hiç te zayıf değildir.

Sosyalistler ciddi bir sınav vermek durumundadırlar. Kitlelerin boğuştuğu sorunlarla boğuşmak ve kitlelere önderlik etmek gerekirken, sosyalistlerin birbirleriyle boğuşması anlamsızlığın da ötesinde artık devrime ve emekçi halklara karşı büyük bir sorumsuzluktur.

Kitleler kendileriyle ilişki kuran, onların sorunlarıyla uğraşan, bu sorunları çözen ve onlara yol gösteren ciddi, tutarlı ve en önemlisi güven verici davranışlar arıyor. Bunu proletarya sosyalistleri yapmak zorundadır. Faşizme, şovenizme ve hayat pahalılığına karşı ülke çapında örgütlenecek ve yürütülecek bir mücadele kampanyası hem kitlelerle daha sıkı ilişkiler kurmayı sağlayacak, hem de sosyalist hareketin önündeki sorunların çözümüne de katkıda bulunacaktır.

Proletarya sosyalistleri çok ciddi bir sınavla karşı karşıyadırlar. Bu sınavı geçeceklerdir geçmelidirler...

ÇALIŞMA SORUNLARI

GREV ve LOKAVT

GREV, işçi sınıfının burjuvaziye karşı kullandığı en önemli silahlarından birisidir. Grevler, birer savaş okulu olmaları açısından da önemlidirler. Ancak, 1963 yılında kesinleşen 275 sayılı yasa, kısıtlı da olsa işçi sınıfına grev hakkını tanıdığı için, işverenlere de özünde bir suç olan lokavt hakkını (!) vermiştir. Yasalar, işçi sınıfımıza sadece ekonomik içerikli grevler için izin vermektedir. Yani, yasalara göre, işçi sınıfımız bu çok önemli silahını siyasi bir talep için kullanamazlar ve genel grev yapamazlar. Ancak Türkiye işçi sınıfının DGM Direnişi, 16 Mart katliamını ve faşist saldırıları protesto için yaptığı siyasi içerikli genel grevler bu hakkı alma doğrultusunda atılan önemli adımlardır. Biz, bu haftaki yazımızda toplu iş sözleşmesi görüşmeleriyle ulaşılan grev ve lokavt hakkında genel bilgiler vermeye çalışacağız.

Geçen haftaki yazımızda uzlaştırma safhasını anlatmıştık. Taraflardan birisi (İşveren temsilcisi veya işçi temsilcisi yani sendika) uzlaştırma toplantısına gelmemişse veya uzlaştırma toplantısı süresince anlaşmaya varılamamışsa, düzenlenen bir tutanakla grev veya lokavta karar verirler. Ayrıca işçilerin yürürlükteki TİS'e uyulmaması hakkında veya yürürlükteki TİS'in işverenin teşvik veya tahriki ile bozulması halinde de grev yapma hakları vardır. Bunun tam tersi bir durumda da işveren lokavt ilan edebilir.

Grev, en genel anlamıyla, işçilerin çalışmamak suretiyle işyerinde faaliyeti durdurmalarıdır. Yukarıda saydığımız nedenlerden dolayı işçilerin yaptıkları greve, kanuni grev bu amaçların dışında yapılan grevlere de kanunsuz grev denir.

Lokavt ise, o işkolunda veya o işyerinde faaliyetin tamamen durmasına sebep olacak şekilde işçilerin topluca işten uzaklaştırılmasıdır. Lokavt yetkisi de, uzlaştırma safhasından sonra veya işçi sendikasının yürürlükteki TİS'e uymaması halinde doğar.

Uzlaştırma safhasında greve karar veren işçi sendikası, uzlaştırma kurulunun son tutanağının imza tarihinden itibaren 6 işgünü için-

DEVAMI: Say: 5, st: 5

BURJUVA DEMOKRATİK DEVRİMLER -4

Ekonomik ve politik kriz gittikçe derinleşiyordu amaburjuvazibir türlü devrimi başlatamıyordu. Egemen sınıflar da kendi istekleriyle iktidarı teslim etmeye yanaşmıyordu. Kendisinden önce hakim olan sınıfın yerine geçen her yeni sınıf, kendi amaçlarına varmak içinde olsa, kendi çıkarlarını toplumun bütün üyelerinin ortak çıkarları olarak göstermek zorundadır. Eşitlik, özgürlük ve kardeşlik sloganları ile emekçi sınıf ve tabakaların arzularını dile getiren burjuvazi 17 Haziran 1789 yılında Etats-Generaux toplantısında halkın desteği ile kendini bütün ulusun temsilcisi ilan etti ve Ulusal Meclis'i kurdu. Kral bu meclise direnmeye çalıştı hatta 12 Temmuz günü Kral'ın paralı askerleri halka saldırdı. Aynı günün akşamı genel ayaklanma başladı ve ertesi gün siyasi mahkumların kapatıldığı Bastil kalesi alındı.

Devrim hükümeti Paris'te kuruldu, en önemli görevlere büyük burjuvazi getirildi. Halk mutlak monarşiyi devirmişti. Bu zaferden iktidarı ele geçiren burjuvazi yararlandı, ve kendi iktidarını güçlendirmeye yönelik yasalar çıkarttı. Kral'ın birliklerini Versay'dan ve Paris'ten çekeceğini söylemesine karşılık iktidardaki burjuvazi özellikle finans burjuvazisinin etkinliği ile kralla uzlaştı ve meclisin, yasa çıkarırken, krala danışma ilkesini kabul etti. Böylece devrim yarıda kesilmiş ve burjuva demokratik cumhuriyet kurulması yerine meşruti monarşi ile yetinilmiş oluyordu. Bu dönemde halkın talebi kralın devrilmesi ve yargılanması idi. Kurucu Meclis bu isteklere kulak asmadı. Fransız anayasasını hazırladı ve mülkiyeti dokunulmaz bir hak olarak saptadı. Burjuva devrimi bildirgesinde özel mülkiyetin dokunulmaz olduğunu onaylayarak Fransa'da kendi sınıf egemenliğini de onaylamış oluyordu. Bir anayasa, bir diktatörlüğü kalıcı kılan kuralların bütünüdür.

Burjuvazi kapitalizmin gelişmesini engelleyen bütün engelleri tek tek kaldırmaya başladı. Meslek loncaları kaldırıldı. Feodal mahalli yönetim esasları kaldırılarak devlet ve bürokrasi yetkinleştirildi, merkezi denetim artırıldı. İç gümrükler kaldırılarak ticaretin önündeki engeller kaldırıldı. Ölçü birimleri standartlaştırıldı. Derebeylik mahkemeleri yerine ceza mahkemeleri kuruldu. Kilise ve feodallerin topraklarına el kondu, büyük fiyatlarla köylülere satıldı. 1791 yılında işçi hareketleri gelişmeye ve grevler görülmeye başlandı. Bunun üzerine Kurucu Meclis işçilerin örgütlenmelerini engelleyen bir yasa çıkardı. Kurucu Meclis yerine seçimle gelen konvansiyon kuruldu, bu meclisler çoğunluğunu sanayi ve ticaret burjuvazisi elde tuttuğu için bunların partisi uzlaşmacı Jironden hükümeti oldu. Burjuvazi bir türlü kralı tutuklamak istemiyordu, bu kararsızlığının karşısında Kral, tekrar bir karşı devrim tezgahlamaya çalıştı ama halkın (işçiler, küçük burjuvalar, ve burjuvazinin devrimci kesimi Jakobenler) ayaklanması ile kral devrildi ve başı kesilmek suretiyle idam edildi.

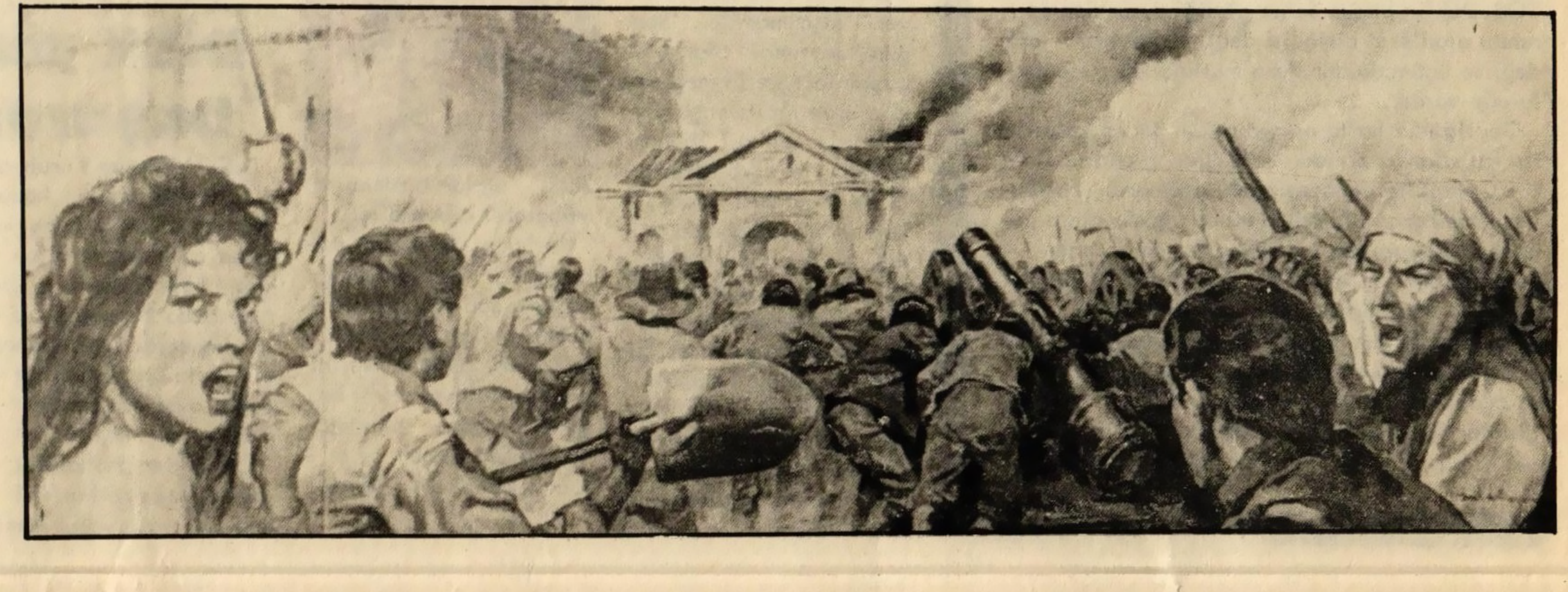
Bu olayın hemen ardından Avrupa'nın feodal devletleri Fransa'ya savaş açtılar, Jirondenler de işçi sınıfı ve köylülüğün devrimci potansiyelini eritmek için bu savaşı fırsat bildi. Başta işçi sınıfı olmak üzere, halk, feodal orduları yenerek Cumhuriyeti korumasını bildi.

Savaş sırasında yiyecek fiyatları alabildiğine yükselmeye başlayınca bu ekonomik durum sınıfların tavırlarınıda halkın gözü önüne serdi. Jirondenler fiyatların sınırlandırılmasına karşı çıkarken, Jakobenler ise buğday ticaretine kontrol getirmeyi ve fiyatların aşırı derecede artmasını engellemeyi düşünüyorlardı. İşçi sınıfına gelince, halen küçük burjuva ideolojilerinin etkisinde idi ve şunu savunuyordu: Herkes bir şeylere sahip olmalı, kimse çok şeylere sahip olmamalı. Paris halkının yükselen muhalefetini Jirondenler zor yolu ile bastırmak istediler. Fakat halk henüz silahlarını bırakmamıştı. 31 Mayıs 1793'de halk tekrar Paris sokaklarına döküldü, Jirondenleri devirerek iktidara burjuvazinin devrimci kanadı, Jakobenlerin gelmesinisağladı. Jakobenler Jirondenler tarafından sonuna kadar götürülemiyen devrimi tamamlamak amacı ile devrimci diktatörlük kurdu.

Konvansiyon Meclisi Jakobenlerin yönetiminde kamu topraklarınıköylülere geri verdi. Soyluların ve kilisenin topraklarını çok ucuza köylülere sattı. Sömürgelerde köleliği kaldırdı, fiyat artışlarını kontrol edebilmek için azami fiyat yasası çıkardı, bütün bunları yaparken Jakobenler, burjuvazinin bir sınıf olarak çıkarını düşünüyorlar, tek tek burjuvaların, diğerlerininzararına pazarın işleyişini bozmamaları için çaba harcıyorlardı. Bunun bir diğer örneğide işçi ücretlerine konan yüksek vergilerdi. Bütün bunların yanında Jakobenler, devrim düşmanlarına karşı terör uyguladılar. Jakobenler'in devrimci diktatörlüğü, 27 Temmuzda karşı devrimci bir hükümet darbesi ile yıkıldı. Köylüler Jakobenleri korumadılar, çünkü artık onlardan isteyecekleri birşey yoktu. Toprakların hemen hepsine sahip olmuşlardı

27 Temmuz 1794 darbesinin esas amacı, feodallerin tasfiyesi bitmiş olduğu için halkın artık silahsızlandırılması idi. İşçiler Temmuz konvansiyonuna karşı çıktılarsa da bu sefer küçük burjuvazi onların yanında değildi. İşçilerinCumhuriyet için yapacak bir şeylerikalmamıştı. Tarihsel olarak Fransız devrimi bitmişti artık yeni bir devrim şartlarının hazırlanması tarihe kalıyordu. Halkın çıkarlarını savunmuş olan devrimci demokrat J. Paul Marat Fr. devrimini şöyle özetliyor: "Ayaklanma anında, halk, sayı gücüne dayanarak her engeli yıkıp geçti. Ama başta ne kadar güçlü olursa olsun sonunda usta, becerikli ve kurnaz olan üst sınıf komplocularına yenildi "

Devrim bitince Fransa'da politik iktidarı kazanan burjuvazi oldu. Soyluluk ayrıcalığı gitti ama iş ayrıcalığı onun yerine geçti. Özgürlük eşitlik bütün devrimcilerin haykırdığı sloganlar idi ama önceleri burjuvazi için geçerli oldu. Savaş dumanı dağıldığında burjuvazinin istediği şeyi, istediği biçimde, zamanda ve yerde alma, satma ve üretme hakkını kazandığı görüldü. Feodalizm ölmüştü. Metaların serbest değişimine dayanan, öncelikle kar etme amacı güden yeni bir toplumsal düzen burjuvazi tarafından kuruldu.

Darbenin 25. yılında İRAN ŞAHI ve CIA

"Batı daha önemli sorunlarla uğraşırken İran sessiz- sedasız komünist mi oldu? Bazı farklara rağmen cevap vermek gerekirse, EVET..." 1953 yılı Ağustos unda haftalık yayın organı Newsweek tarafından atılan bu alarm çığlığı, o sıralarda, Washington yönetici çevrelerine kadar yaygınlık kazanmış bir kanıyı yansıtıyordu. 1951 Mayıs'ın da, petrolü millileştirdikten sonradır ki Dr. Musaddık'ın saygınlığı Batı'da giderek azalmaya başladı. İran halkının gözünde kahramanlaşmış olan hükümet başkanı Dr. Musaddık, uluslararası petrol tekellerine göre "boynu vurulacak adam" durumuna gelmişti. Bunun yansısıyla, İran'ın Orta Doğu'daki petrol üreten ülkelere "kötü bir örnek" olmasınıen gellemek için, bu duruma mutlaka bir çare bulmak gerekiyordu. Petrol tekelleri ve bunların bulundukları emperyalist ülkeler, İran ekonomisinin çıkmaza sokmak için boykot etmek kararı aldılar. Haziran 1953'de, Dr. Musaddık, acil yardım için Eisenhower'e başvurdu. Eisenhower'se, İran hükümetinin, İngiltere'yle arasında ortaya çıkmış bulunan petrole ilişkin anlaşmazlığı olumlu bir çözüme bağlamadığı sürece, Tahran hükümetine hiçbir yardımın yapılamıyacağını resmi olarak açıkladı.

Aynı yılın Temmuzunda, bu anlaşmazlık açıkça resmi ve siyasi bir nitelik kazandı. Artık ABD emperyalizmi başta olmak üzere bütün emperyalist ülkeler, Dr. Musaddık'ın kesin olarak yönetimden uzaklaştırılması gerektiği sonucuna vardılar. Ama bunun için geniş bir kamuoyu yaratmak gerekiyordu. Dr. Musaddık'ı son derece tehlikeli bir Sovyet ajanı olarak göstermek için her türlü demagojiye, ve her türlü araca başvurdular. İşe, İran Parlamentosu içindeki muhalif milletvekilleriyle başladılar. Milletvekilleri, Dr. Musaddık'ı "Moskova'ya bağlı komünist bir diktatörlük" kurmayı amaçlamakla suçlayarak saldırıyorlardı. Bunun üzerine olaylar kısa sürede ve hızla gelişti. Hükümet başkanı Musaddık, milletvekillerinin bu saldırılarını etkisiz kılmak için, Ağustos ayı başında, Şah'ın onayını almadan, kendisine, parlamento'yu dağıtmak yetkisini verecek olan referandum düzenledi. Bu referandum sonucunda, amaçladığı noktaya ulaştı. Ama bu defa da, komünistoyları sayesinde bu zaferi kazanmakla suçlanmaya başlandı. Musaddık, anti- komünist olduğunu ispatlamak için İran Komünistpartisi'ne (Tudeh'e) karşı-tavır aldı. Bu nedenle Musaddık'ın kamuoyundaki gücü son derece sarsıldı.

15 Ağustos gece yarısına doğru, muhafız birliği komutanı general Nasiri ve Şah yanlısı çok sayıda subay Musaddık'ın kendisini gözaltına almaya çalıştılar ve şafak sökerken, hükümet yanlısı kuvvetlerle çatışmaya girişmeden önce, zamanın Dış İşleri Bakanı Hüseyin Fatimi'yi tutuklamayı başardılar. Ama bu darbe girişimi başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Bunu gören Şah, karısı Süreyya'yla birlikte Tahran'dan ayrılıyor ve Roma'ya gitmek üzere, Bağdat'a hareket ediyordu. Irak'ın başkenti Bağdat'dan ayrılmadan önce verdiği demeçte; "Ülkenin zararına olarak Anayasa'yı ihlal ettiğini, bu nedenle Musaddık'ın yerine 1941 yılında, Nazilerle işbirliği yaptığı iddiasıyla müttefiklerin ısrarı üzerine görevden alınmış olan otoriter bir kişiliğe sahip General Zahidi'nin atandığını" açıklıyordu.

18 Ağustos'ta, İran Komünist Partisi yanlısı olanların, Cumhuriyet'in ilân edilmesi için, sokak gösterilerini kesintisiz sürdürmelerine rağmen, DR Mussadık, Şah'ın yetkilerini devralacak bir konseyin kurulduğunu açıklıyordu. Önceleri, İKP'nin sokak gösterilerini hoş görüyle karşılayan Musaddık hükümeti, sonraları, bu gösterilerin dağıtılması için polise emir veriyordu. Komünistlerin etkinlik kazanacaklarından çekinen Musaddık monarşistlere karşı kararlı bir tavrı alamadı. Suya sabuna dokunmaz görünen, yani, hem sağa, hem sola karşı olmak gibi ikiyüzlü bir politika izliyordu. Onun bu kararsızlıkları monarşistleri cesaretlendirecekti.

19 Ağustos gece yarısına doğru General Zahidi, Tahran'daki subayevlerine baskın yaptığı zaman Musaddık düzenini savunmak üzere sol kanattan tek bir kişi bile sokağa çıkmadı. Roma'da "iyi haberler" alınca heyecanlanan Şah, gazetecilere şu açıklamayı yapıyordu. "Onların beni sevdiklerini çok iyi biliyorum" "Onlar"ın CIA ajanları olduklarını 15- 19 Ağustos operasyonlarının CIA başkanı Allen Dulles, ABD Tahran büyükelçisi Loy Henderson ve Şah'ın kızkardeşi Prenses Eşref tarafından hazırlandığını öğrenmek için aradan yılların geçmesini beklemek gerekecekti. CIA'ya alınan general Schwarkopf, General Zahidi'nin Dr. Musaddık hükümetini devirmesine yardımcı olmak için profesyonel silahlı adamları ve ajan provakatörleri Tahran mahallelerinde yerleştirmek için CIA'nın 10 milyon dolardan fazla bir harcama yaptığını açıklıyordu.

Tahran'a dönen Şah, ülkenin ekonomisinidüzeltmek için, ABD'ye acil yardım için başvurdu. Ekimden itibaren Şah 45 milyon dolar acilen ve ayrıca dahasonra verilmek üzere askeri ve teknik yardım sözünü de aldı. Musaddık ise, rejimi devirmeye ve parlamentoyu yasalara aykırı olarak dağıtmaya girişmekten dolayı 3 yıl hapse mahkum edildi. 1956'da serbest bırakılan Musaddık Mart 1967'ye yani ölümüne kadar sıkı bir şekilde gözhapsinde tutuldu.

Bugün İran'daki toplumsal muhalefet saflarında Şah'a karşı gösterilere katılanlar Dr. Musaddık'ın anısını yaşamaktadırlar.

Çünkü o günler İran'ın petrollerinin millileştirilmesiyle İran halkının genel olarak hayat şartlarının kısmen de olsa düzelmesini bu halk unutmamıştır. ABD emperyalizminin başta gelen kuklası İran Şah'ı, verdiği demeçlerde hala ülkedekikarışıklıklara son verilmediği takdirde "demokratikleştirme" sürecinin kesintiye uğrayacağı yönünde toplumsal muhalefete tehdit savurmaktadır. Toplumsal muhalefetin kararlı olduğunu İran başbakanı Cemşit Abuzegar'da açıklamaktadır.

Ancak toplumsal muhalefetin başarıya ulaşması siyasal iktidara el koyabilecekyeterlilikte örgütlülüğü gerektirir.

ORTA DOĞU DA EMPERYALİZMİN SON OYUNLARI

ABD, İsrail ve Mısır liderleri 5 Eylül' de Washington' a 100 km. uzaklıktaki Camp David'de bir araya geliyorlar. 3 ülkenin Dışişleri bakanları bundan bir ay önce İngiltere'de Leeds şatosusunda bir araya gelmişler ve toplantı bir sonuç vermemişti. Tarafların birbirlerine iyi niyetlerini belirtmesiyle dağılan toplantıdan sonra ABD "barış" çabalarına devam etmiş ancak bu çabalar mevye vermemiştir. Vance' ın son gezisi de ilerlemesiz bitmek üzere iken 8 Ağustos günü Beyaz Saray sözcüsüBegin ve Sedat'ın zirve önerisini kabul ettiğini açıkladı. Bu zirve kararı başta FKÖ olmak üzere bir çok Arap ülkesinin ve sosyalit ülkenin tepkisiyle karşılandı. Hatta gerici Arap ülkelerinden Kuveyt bile bu zirveye karşı çıktı.

Carter'in önerisi en çok Sedat'ı sevindirdi, Enver Sedat'ın öteden beri ABD' nin Ortadoğu sorununa daha aktif katılmasını yani İsrail'e bazı tavizler kabul ettirmek için ağırlığını koymasını istediği biliniyor. Vance ve Carter'in demeçleride bu doğrultuda. Vance bu kez ABD'nin tarafsız bir ev sahibi rolü oynamıyacağını söylüyor. Toplantıya katılacaklarını söyleyen Begin bu toplantıdan önemli şeyler beklemediğini de ekliyordu.

Begin'in bu çekingenliği işgal altındaki topraklardan taviz için ABD'nin zorlayıcı olabileceği korkusundan ötürü. Zirveye farklı açılardan yaklaşsalarda iki lideri de memnun eden görüşmelerin yine üç ülke arasında kalması. Carter de bunu tehditkar bir havayla hatırlatıp kendi önerdiklerinin dışında bir çözüm aramanın SSCB'nin ağırlığını kendininkine eşithale getireceğini ve uluslararası bir konferansın gündeme geleceğini belirtiyor. Bilindiği gibi SSCB Ortadoğu sorununun çözümü için uluslararası bir konferans öneriyor.

Carter konuya ilişkin açıklamalarında bu toplantının başarısızlıkla sonuçlanması halinde Ortadoğu'da tekrar savaşın gündeme gelebileceğinden bahsediyor. Bir diğer açıklamada ise büyük bir açık sözlülükle şöyle diyor: "Ortadoğu da önemli çıkarlarımız var. Bu nedenle salt bir mesaj iletici olmayacağız. Görüşmelere doğrudan katılmaya kendimizde yasal birhak görüyoruz" Carter emperyalistler için barış ve huzur yanlısı olmanın ne anlama geldiğini yorumlamaya yer bırakmayacak kadar açık bir şekilde ortaya koyuyor. Gerçekten de ABD "Önemli çıkarlarını" korumak için 'bugün' barış ister yarın en azılı savaş kışkırtıcısı olur. Emperyalizmin barışseverliği de bu kadardır.

Devamı: Say:5 St:9

Irkçılık, böl-yönet politikası ve GÜNEY AFRİKA 2

Savaş, Güney Afrika endüstrisinin gelişmesine yaramıştı. İngiltere zayıflamış onun yerini Amerikan ve Afrikaner (Güney Afrika da yaşayan Avrupalılara verilen isim) sermayesi almaya hazırlanıyordu. Savaştan sonra fabrikalarda bir milyonun üstünde işçi çalışıyordu. Egemen çevreler bütün kıtada esecek benzeyen kurtuluş rüzgârının ırk engellerini kırmasından korkuyorlardı. 1946 daki maden işçileri grevi sınıf mücadelesinin yeni bir aşamasını simgeledi. 100.000 Afrikalı işçi ücret artışı istiyordu.

Ancak bir yandan ırkçı sağ güçlenmekte örgütlenmekteydi. Avrupalı büyük toprak sahiplerinin ve burjuvazinin etkin silahı olan faşist Broederbond derneği ve yan örgütleri gelişiyor, Milliyetçi partinin temelindeki güçlerden biri haline geliyordu (Broederbun'un II Dünya savaşı sırasında Nazilerle işbirliği kanıtlanmıştır)

Milliyetçi partinin Malan, Verwoerd gibi ileri gelenleri zaten Broederbond üyesiydi. 1948 seçimleri bu partiyi iktidara getirdi.

"APARTHEİD" NEDİR ?

Güney Afrika'da bir park. Avrupalı bir sa... rışın bacak bacak üstüne atmış, keyifle sigaraiçerek bir kanepede oturmaktadır. Kanapenin arkalığında ise şunlar yazılıdır: "YALNIZ BEYAZLAR İÇİN!" Bu manzara apartheid politikasının görünümlerinden sadece biridir. Nedir bu apartheid politikası?

1948 yılında Milliyetçi Parti'nin iktidara gelmesiyle başbakan olan Malan Apartheid politikası izleyeceklerini açıkladı.

Malan, apartheid politikasında iki ırkın (Afrikalı zenciler ve Avrupalı beyazlar) ayrı yaşaması, ayrı var olması ve ayrı gelişmesini kastettiğini söylüyordu. Aslında bu ırk ayrımının daha da şiddetlendirilmesi ve siyasal rejimin faşistleştirilmesi demekti. Parti ideologlarına göre "Irkların karışması, kanların değişmesi ilahi buyruğa karşı gelmek"ti. O zaman üstün "beyaz ırk" kendi kendini aşağılamış olacaktı! Her ırkın yolu ayrı olacağına göre, Avrupa uygarlığının meyvalarından yalnız Avrupa kökenliler faydalanmalı, Afrikalılar geleneksel kabile sistemi içinde yaşamalıdırlar. Beyaz ırk için doğal sayılması gereken modern kültür ve eğitim yerlileri kendi yollarından ayırarak günah işlemekten başka sonuç doğurmaz!

Apartheid, II Emperyalist Paylaşım Savaşının bittiği yıllarda, ekonomik büyüme olayının gereği olarak, Avrupalıların şehirlere göçmeleri sonucu özel bir ideoloji olarak ortaya çıkarıldı ve geliştirildi Apartheid yalnız beyaz azınlığın yerli siyah çoğunluk üzerinde baskı rejimi değil aynı zamanda Güney Afrikalı kapitalistlerin emekçi sınıflar üzerinde sınıf egemenliği aracıdır. Sermaye sahiplerinin hemen hemen hepsi Avrupa kökenlidir; emekçiler ise çoğunlukla yerli siyahlardır. Sermayeci sınıf hem sömürüyü arttırmak, hem de zen... ci işçiyi denetlemek istemektedir. Ancak Afrika işçi sınıfının niteliği değiştikçe, ucuz emek sistemini ayakta tutmak için yeni mekanizmalar bulmak gerekmektedir. Apartheid, bu anlamda, hem geçmişin bir devamı, hem de yeni bir aşamadır. Ayağını topraktan çekmekte olan kent proletaryasının büyüyen devrimci potansiyelini denet altında tutmak için siyahların siyasal muhalefetine karşı daha açık, daha çıplak bir baskı yürütmek zorunluydu.

Apartheid, aslında, ırkları yalnız çalışma alanlarında değil, toprak bakımından da birbirinden ayırmak ister. Ama bu, pratikte imkansızdır. Çünkü böyle bir uygulama, bütün Afrikalıların fabrikalardan çıkarılmaları, zencilerin beyazların evlerinde hizmetçi olarak bile kullanılmamaları, kısaca, Avrupa kökenlilerin toplumun kirli işlerini de yapmaları demek olacaktır. Ülkenin tüm ekonomisinin yerlinin eme... ğine dayandığı açıktır. Böylece, apartheid beyaz olmayanların II sınıf yurttaş durumunda kalarak, Avrupalılarca sömürülmelerini kolaylaştırmak için düşünülmüştür, ırkların ayrı ayrı gelişmesi için değil.

Görüldüğü gibi, apartheid faşist ırkçı baskı için bir maskeden ibarettir. Güney Afrika'da kapitalizmin gelişmesiyle birlikte ortaya çıkmıştır. Destekleyicileri ucuz emek ve yüksek kâr peşinde olan ve ırk ayrımını bu yüzden derinleştiren Güney Afrikalı ve yabancı sermaye ve büyük toprak sahipleridir.

DEVAM EDECEK.

BU KÖŞENİN KAHRAMANI İŞÇİ MEHMET

Neyin önemli olduğunu anlar elbet

Akşam olmak bilmedi o gün.. Mehmet, Avukat Metin Bey'e gidecek fabrikadan çıkınca. Metin Bey telefonda çok ciddi konuşuyordu. Mehmet iyice meraklanmıştı telefondan sonra. Üstelik Metin Bey "Gelince konuşuruz Mehmet, telefonda olmaz şimdi." diyip kestirip atmıştı. Ne olabilirdı böyle önemli Metin Bey'le Mehmet arasında ? Oysa Mehmet hastanedeki odacı Hatice kadın'ın kocasına yardım ettiği için teşekkür etmek birde adamını eve kadar göndermesinin nedenini sormak için telefon etmişti. İşte işin canalıcı noktası da bu radaydı galiba? İş bu denli önemli olmasa Metin Bey adamını Mehmet'in evine gönderir miydi...

Mehmet gene bir bahane uydurup Yılmaz Usta'nın yanına damladı. Olanı biteni bir bir anlattıktan sonra ustasının ağzının içine bakmaya başladı. Sanırsın, Yılmaz Usta düğümü çözüp herşeyi anlatıverecek.

YILMAZ--Ne bileyim ben Mehmet! Vardır elbet adamın bir düşündüğü. Sen şimdi ne yapacaksın biliyor musun?

MEHMET-İşte ben de onu soruyorum ya usta.

YILMAZ-Bir güzel çalışacaksın akşama kadar, akşam olunca da konuştuğunuz gibi Metin Bey'in yazıhanesine gideceksin.

MEHMET-Aman be usta! Ben de bir şey söyliyeceksin sandım Elbet öyle yapacağım Ben şimdi, senin bir fikrin var mı, diye soruyordum. Akşama çok var daha, ben merakından ölüyorum burda, sen de benimle gır gır geçiyorsun...

YILMAZ-N'apayım oğlum! Ben ne bileyim adamın aklından geçenleri! Gider öğrenirsin, başka yolu yok bu işin.

MEHMET-Peki usta, kızma! Sana başkabir şey sorayım mı?

YILMAZ-Anlaşılan senin bugün çalışmaya niyetin yok! Ama bak, herif damlar biraz sonra, karışmam...

MEHMET-Yok usta, şimdi giderim yerime Ama kafamı kurcalayan bir sorun var da

YILMAZ-Eee, sen aklına taktınsa mutlak soracaksın demektir. Bari sor da bir an önce kurtulalım.. Neymiş derdin?

MEHMET-Evlenmek.

YILMAZ-Nê?

MEHMET-Evlenmek usta. Ben de evlensem artık diyorum, ne dersin?

YILMAZ-Ben senin baban mıyım ulan! İster evlen, canın istemezse evlenme... Bana ne yahu!

MEHMET-Öyle şey olur mu usta! Yani içinde bulunduğumuz mücadele bakımından evlenmemdoğru olur mu, olmaz mı diye sana soruyorum.

YILMAZ-Bak sen!

MEHMET-Aman usta, N'olur dalga geçme.. Çok ciddi soruyorum ben.

YILMAZ-Ne biçim bu soru be Mehmet. Nasıl dalga geçmem, sen böyle saçmalarsan...

MEHMET-Usta...

YILMAZ-Peki Mehmet sen bu sorunun doğrusunu eğrisini bilemedin mi?

MEHMET-Bildim aslında bilmesine ya, bir de senin ağzından duymak istedim. Bak usta ben diyorum ki devrimci bir savaşım içinde olan işçi de evlenebilir. Yeter ki kendine uygun bir kızcağız bulsun.

YILMAZ-Yoksa sana kız bulmak da mı bana düşüyor! Ulan alırım şimdi ayağımın altına...

MEHMET-Gene makaraya sarmaya başladın be usta. N'olur sanki bu konuda ne düşündüğünü söyleyiversen

YILMAZ-Yahu bazan öyle zırvalıyorsun ki Mehmet, bu bizim Mehmet mi diye sorasım geliyor. Evlenmemek gerektiğini de nerden çıkardın bilmem ki.. Evlenmek nedenyanlış olsun? Ama sen tutar yürüttüğün mücadeleye engel olan ya da hiç değilse buna kalkışan biriyle evlenirsen yanlış yapmış olursun elbette. Ama burdaki yanlışlık evlenmen değil, uyumsuz biriyle evlenmiş olmandır Anladın mı yakışıklı delikanlı!

MEHMET-Tamam usta ben de böyle düşünüyordum. Sen de söyleyince iyice rahatladım.

YILMAZ-Şimdi sıra bir gelin bulmamıza kaldı, değil mi?

MEHMET-Hayır be usta! Evleneceğim kızı kendim bulacağım, bu başkasına bırakılacak işlerden değil. Sana, kız bulasın diye açmadım bu sorunu. Konuşmak istedim, dertleşmek istedim. Eee, kim var başka rahatça konuşabileceğim...

YILMAZ-Biliyorum Mehmet. Aldırma sen. Bilmez misin, sana ara sıra takılmadan duramam. Ama bugun sen de kaşındın yani Haydi bakayım yimdi tezgahının başına! Metin Bey'le konuştuktan sonra, önemli bir şey varsa beni ara, dertleşiriz, tamam mı...

Mehmet, ustasına bir daha söyletmedi, yerine döndü. Bir yandan çalışıyor bir yandan da düşünmekten kendini alıkoyamıyordu. Bu evlenmek de nerden takılmıştı kafasına. Demek anası kadar o da istiyordu da, isteğini bastırıyor, gizlemeye çalışıyordu. Bir de Metin Bey vardı şimdi. O ne diyecekti acaba?....

★★★★

Metin Bey'in yanından çıktığında Mehmet in suratı kararmıştı bayağı. Gerçi duydukları yabancısı olduğu şeyler değildi ama, gene de şaşırmış, allak bullak olmuştu. Duyduklarını bir an önce Yılmaz Usta'ya anlatmak amacıyla kahveye daldı. Yılmaz Usta yoktu. Sendikaya gitmiş. Mehmet onu sendikada arkadaşlarıyla konuşur buldu. Ama gözü hiç bir şey

DEVAMI: sy: 5, st: 8

dünyada DURUM

"YENİ EKONOMİK DÜZEN" GERÇEKTEN YENİ BİR EKONOMİK DÜZEN Mİ?

II. paylaşım savaşından sonra dünyanın 1/3 ününün sosyalistlerin denetimine geçmesindensonra gittikçe yükselen ulusal kurtuluş hareketlerinin zaten daralan emperyalist pazarı gittikçe daha da daraltmaya yönelik eğilimlerinin karşısında, emperyalist metropoller artık daha değişik yöntemler denemeye ve sömürülerini ellerinden geldikleri kadar gizlemeye dikkat gösterdiler, "Yeni-sömürgecilik" yöntemleri genel hatları ile böyle bir dünya ilişkileri içinde ve emperyalistlerin bu yeni ilişkiler içindeki ihtiyaçlarına cevap bulma arzusu içinde gelişti.

Yeni sömürgecilik yöntemlerini kısaca açıklar ve tarif edersek, çok kısa olarak (yetersiz olması sakıncası saklı kalmak üzere) şöyle diyebiliriz. Amacı, ülkenin emperyalizm tarafından açıkça işgal edilmesine veya emperyalizmin açık politik müdahalesine gerek kalmadan esas olarak ululararası finans ve ticaret örgütleri ile ekonomik ilişkiler temelinde, ülke ekonomisinin bizzat işbirlikçiler yolu ile emperyalizme bağımlı kılınmasıdır. Bunun için, dış ticaret politikası, yardım ve kalkınma programları, mali sermayenin ihraç biçiminde birtakım değişikliklerde bulunmak ve ortak askeri örgütlerin baskılarından ve gerektiğinde müdahale tehditlerinden faydalanmak. Bu uygulamaların sonunda geri bıraktırılmış ülkeler ekonomik olarak tamamı ile emperyalizme bağımlı olmalarına rağmen, halklar kendi ülkelerinin devletlerinin varlığının aldatıcı görüntüsü altında emperyalist ilişkileri açık seçik görmekte sıkıntı çekerler. Halbuki bu sırada işbirlikçilerin denetiminde olan devlet durmadan işbirlikçilerin çıkarları doğrultusunda emperyalizmle ilişkileri pekiştirir durur.

II. paylaşım savaşı sonrasındaki dönemde esas olarak bu yeni sömürgecilik politikalarını uygulama görevleri, uluslararası örgütler içinde ağırlıklı olarak GATT IMF, ve Dünya bankası üçlüsüne düştü. Bu örgütler NATO gibi askeri örgütlerlede desteklendiler. Gatt'ın görevi uluslararası ticaret'i emperyalistler çıkaruna düzenlemek iken, IMF de bilindiği gibi uluslararası finans akımlarını aynı yolda kontrol etmeyi amaçlıyordu.

Bütün bu bahsettiğimiz tarihsel dönem boyunca emperyalizm teşhir olmuş ve gittikçe daha çok halkların nefretini kazanmıştır. Emperyalistlerin geri bıraktırılmış(ki onlar bu ülkelere, ilişkilerini gizlemek için, gelişmekte olan ülkeler derler)ülkelerin gelişmesi ve sanayileşeceği yolundaki iddialarının boş şeyler olduğu bizzat halklar tarafından anlaşıldı. Birtaraftan geri bıraktırılmış ülkelerin halkları açlık ve sefalet içinde kıvranırken, emperyalist ülkeler gittikçe zenginleşti. Emperyalizmle bağlarını koparmayı başaran ülkeler ise, sosyalizm yolunda muazzam adımlar atarak, halklarının yaşam seviyelerini gittikçe yükseltmeyi başardılar. Diğer taraftan "Hür demokratik düzen" çığlığı atan ABD, Almanya, Fransa, İngiltere gibi ülkelerin en kanlı gericiırkçı diktatörlükleri destekledikleri ve hatta çoğunlukla kendilerine bağımlı ülkelerdeki insafsız sömürülerinin, devam etmesi için kanlı faşist diktatörlükler tezgahlamaya başladıkları açıkça gözler önüne serildi.

Bu gelişmeler içinde, bu uluslararası düzenin sürmesinde önemli görevler yüklenmiş olan UNCTAD * (birleşmiş milletler ticaret ve kalkınma konferansı) içinde bulunduğumuz yıllarda, "YeniEkonomik Düzen" diye yeni bir "ilişkiler düzenlemesi"ni savunuyor. Amacını, gelişmekte olan ülkelerin uluslararası ticaretten daha fazla pay alabilmesi ve gelişme yolunda gerekli teknolojiyi daha kolay elde etmesi açısından yeni düzenlemeler getirmek olarak özetleyebiliriz.

Bilindiği gibi emperyalist ülkelerin dış ticaret politikası, kendi ülke ithalatında (özellikle hammadde) yüksek gümrük uygulamalarında bulunurken, uluslararası platformda da gümrük indirimlerinden yana olmaktır. Geçtiğimiz yıllarda UNCTAD bu konuda hammadde üzerine konan gümrüklerin indirilmesi yolunda bir öneride bulundu. Bu UNCTAD'a göre "gelişmekte olan ülkelerin "ihracat gelirlerini arttıracaktı. Birkaç yıllık bir tartışmanın sonunda anlaşıldı ki bu tedbir esas olarak çok uluslu tekellerin işine yaramaktadır, böylece onlar kendi ülkeleri halklarının vergileri üzerinden daha ucuz hammadde alma imkanı bulacaklardır, üstelik te bu tedbirlerin "gelişmekte olan ülkelerin ihracatını arttırmayacağı anlaşıldı.

Diğer taraftan gelişmekte olan ülkelerin sanayileşme yolunda daha kolay teknolojive yardım elde etmesine gelince, bu uluslararası iş - bölümü" denen yeni emperyalist politikanın bir başka biçim altında sunulmasıdır. Uluslararası yeni iş bölümü şu demektir: İleri sanayi ülkeleri "gelişmekte olan ülkelere" daha fazla teknoloji ve sermaye aktaracaklar. Böylece bu ülkeler daha hızlı bir şekilde "sanayileşecekler". 1-daha fazla sermaye ihracı bu ülkeleri emperyalizme daha fazla bağlar. 2- Bu yöntemle emperyalistler kârlılık oranı nisbeten düşük sanayi dallarını geri bıraktırılmış ülkelere bırakarak kendileri daha ileri sanayi dallarında uzmanlaşırlar. Böylece eskiden hammadde satışında uzmanlaşan geri bıraktırılmış ülkeler, şimdi tekstil, otomotiv, yarı işlenmiş hammaddeler, besin endüstrisi gibi dallarda uzmanlaşacaklar ve sonuç olarak "sanayileşecekler". Ama emperyalizmle bağları kesilecek mi? Hayır hatta daha ileri bir seviyede pekişecek'.

DEVAMI: sy: 5, st: 9

KURTULUŞ İşçi ve Emekçiler Arasında

okuyucu mektupları

Faşizmin Vicdanı Yoktur

Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü, YE ME CE iktidarı zamanında faşizmin kalesi durumuna getirilmiştir. Faşist yönetici ve öğretmenlerin sürekli kışkırtmaları sonucu, faşist öğrenciler, devrimci öğrencileri dövmüşler, okula sokmamışlardır. Kolu, bacağı kırılan; dokuz, on yerinden bıçaklanan birçok devrimci öğrenciler olmuştur. O günlerde, kimse kendilerine arka çıkamamıştır!

Öğrendiğimize göre, faşist katiller ortaokul ve lise diplomasında (faşist okul yöneticilerinden) birer, iki şergirişte (beleşten) alarak, bu okula, yüz küsur puanla girmişler Uç yüz, dört yüz puan alan devrimci öğrencilerse, okula sokulmamışlardır.

YE ME CE iktidarı zamanında, faşist öğrenciler, hem okuyor, hem de devlet dairelerinde çalışıyor görünmüşler; ama, okula uğramadan da maaş ve ücretlerini eksiksiz almışlardır.

Varsıl, yoksul gözetmeksizin; her öğrenciden ve her esnaftan, ülkü ocakları adına, yüz-ikiyüz lire arasında para toplamışlar; bu para ile, kendilerine takım takım giysiler, radyo ve pikaplar, televizyonlar, ütüler.. almışlardır. Ülkü ocaklı yöneticilere üç tane de taksi alınmıştır

İktidar, dolayısıyla okul yöneticileri ve öğretmenler değişince, faşistler, beleşten sınıf geçemeyeceklerini, gangsterlik yapamayacaklarını anlayınca, okulu kapattırmak için işi barbarlığa, silahlı çatışmaya, katliama dökmüşlerdir. Balıkesir polislerinden bazılarıyla da iş birliği halinde çalışmışlardır.

22 Nisan günü, DİSK üyesi devrimci bir işçi, faşist bir öğrenci tarafından vurularak katledilmiştir. Katil öğrenci, kışkırtılmış, acemi birisi olduğundan yakalanarak tutuklanmıştır.

23 Nisan gecesi, Fen bilgisi son sınıfta okuyan devrimci öğrencilerden Kâzım Turan, öğrenci yurdunun penceresinden susturucu takılmış bir tüfekle, uzaktan ateş edilerek katledilmiştir. Katil, profesyonel ve GİZLİ olduğu için yakalanmamıştır. İlgililer kullanılan silah ve merminin yalnız orduda ve emniyet örgütünde bulunduğunu belirtmişlerdir!. Her gün yurdun içinde ve çevresinde duran polislerin, olay sırasında ortadan kaybolduklari dikkati çekmiştir.. Bu olay üzerine okulun açılışı 24 Nisan dan 3 Mayıs'a ertelenmiştir.

Okul açılır açılmaz, faşistler, hiç bir ahlak kuralı tanımadan, yasa ve yönetmelikleri çiğneyerek, önlerine gelen öğretmen ve öğrencilere sataşmaya başlamışlardır. Bu arada sıkı ilişki kurdukları bazı Balıkesir polisleriyle, teklifsiz sigara alış verişi yapmışlardır.

9 Mayıs günü, ders ortasında, Türkçe Öğretmeni Ömer Öneren'e saldırmış, dört faşist öğrenci, ağır ceza mahkemesince tutuklanmıştır. Olayı görmeden, faşistler lehine tanıklık yapmaya kalkan iki polisin tanıklıkları kabul edilmemiştir.

13Mayıs günü, 2. sınıflardan bir takım faşist öğrenciler, sıraları ve pencereleri sökerek sağladıkları sopalarla, yeni gelen 1.sınıf öğrencilerine saldırmışlar; sağcı, solcu gözetmeden rastgele vurmaya başlamışlar, bir yığın suçsuz öğrenciyi yaralamışlardır.

17 Mayıs akşamı, saat 19.30 da, faşist öğrenciler, çok kalabalık bir topluluk halinde, ansızın, devrimci öğrencilere, bıçak, falçata, şiş ve sopalarla saldırmışlar; 1.sınıf öğrencilerinden hiç suçu olmayan Mehmet Naver Engin adındaki bir öğrenciyi, falçata ve bıçaklarla kalbinden vurarak öldürmüşler; kırka yakın öğrenciyi de yaralamışlardır. Olay sırasında, Balıkesir polislerinden çoğu ortadan kaybolmuşlar, katiller yapacaklarını yaptıktan sonra, meydana çıkarak, devrimci öğrencileri coplamışlardır. Bir kız öğrenciyi belinden ağır biçimde yaralamışlardır... Aynı gece, Resim Öğretmeni Cevdet Atmaca'nın evinin önüne tahrip gücü çok yüksek birbomba koyarak kapıyı havaya uçurmuşlardır..

Bu olaylar üzerine, katillerden on bir kişi tutuklanmış, 101 kişi de, yirmi birer gün okuldan uzaklaştırılmışlardır.

Faşistler, bu kez barbarlığı okul dışına taşırmışlar, sürü halinde, cadde ve meydanlarda, bildiriler dağıtarak, bağırıp çağırarak, TÖB-DER üyesi bir öğretmeni ağıryaralamışlar, iki öğretmeni taşlamışlar, görevini yapmak isteyen polise ve jandarmaya saldırmışlardır.

28 Mayıs gecesi, Enstitü müdürü ve bazı devrimci öğretmenlerin oturdukları apartmanın önüne bomba atılmıştır Patlayan bomba, çevrede on beş bin liralık hasar meydana getirmiştir.

30 Mayıs gecesi on altı devrimci öğrencinin kaldıkları eve iki bomba atılmış, bombalardan biri camı kırıp içeri girmiş, biri de çerçeveye çarparak kaldırıma düşmüştür. İçeri düşen bomba kazara patlamamış, dışarıya düşen patlayarak, çevreye büyük zarar vermiştir..

Hiç vicdanları sızlamadan, hiç yüzleri kızarmadan, halkın karşısına çıkabilen, yalan yanlış konuşabilen, YE-ME CE yöneticilerine sunulur!

MUSTAFA TONGUÇ

KURTULUŞ TÖB-DER YÖNETİM KURULU ÜYESİ VE DEVREKANİ BELEDİYE BAŞKANI EMEKLİ MÜFETTİŞ CEMAL TÜRKMEN'LE KONUŞTU.

ANTİ FAŞİST EYLEM BİRLİĞİ ZORUNLUDUR

TÜRKİYE'DEKİ SOL HAREKETİN BÖLÜNMÜŞLÜĞÜNÜ DOĞAL KARŞILIYAMIYORUM ÇÜNKÜ: SAVAŞIM KARŞI GÜÇLERE KARŞI OLMAKTAN ÇIKIP, KENDİLERİNİN BİRBİRİYLE SAVAŞIMI NİTELEĞİNDE OLUYOR. BUNU DEMEKLE FİKİRLERİN KALIPLARA DÖKÜLMÜŞ BLOKLAR OLDUĞUNU DEMEK İSTEMİYORUM.

-Öğretmen hareketi içinden geldiniz. TÖB-DER'i ve TÖB-DER' in çalışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

-TÖB-DER demokratik, mesleki bunun yanında toplumsal bir kitle örgütüdür. Durum böyle ortaya konulduğunda, içindeki fikir ayrılıklarını doğal karşılarım. Ne var ki özellikle bu aşamada mücadelede daha bütün görünebilmek gerekir. Bu yönüyle, genel merkezin bazı iller hakkındaki tutum ve eylemlerini yıkarıdaki görüşümle bağdaştıramıyorum. Bilinmesi gereken şey TÖB-DER ve benzeri demokratik kuruluşların karşısındaki örgütlerin tek vücut olarak hareket ettikleridir.

-Türkiye''de ender olarak bir belediye başkanının TÖB- DER yönetim kurulunda görev aldığı söz konusu belediyedeki çalışmalarınızla, TÖB-DER'in çalışmaları arasında nasıl bir bağ kuruyorsunuz?

-Belediye başkanlarının görevleri yasalar doğrultusunda, eşitlik ilkesi içinde halka hizmet olup, olanaklarını özellikle sosyal adalet çerçevesi içinde kullanmaktan ibarettir. Özünde TÖB-DER'in savaşımı da çeşitli görüş ayrılıklarına rağmen gerek meslek mensupları ve gerekse ülke de sosyal adalete dayalı, sömürüden uzak bir dünyanın oluşması yönündedir. Durum böyle açıklanınca, belediyedeki çalışmalarımla TÖB-DER'deki çalışmalarım bir paralellik içinde olacaktır.

-Devrekani'deki çalışmalarınızı ve halkın istemlerini kısaca anlatır mısınız ?

-Devrekani'deki çalışmalarımdan önce halkın istemlerini anlatmam daha uygundur. Devrekani 7 mahalle olup bu mahalleler den 4 tanesi köy niteliğindedir. 4000 nüfuslu bir ilçedir. Köy durumunda olan mahallelerine elektriğin dışında her hangi bir hizmet gidememiştir. Bu mahalleler soyesinde İller Bankasının artmış olan paylarından sadece merkez yararlanmaktadır. Belediyenin olanakları çok ölçülü ve bütçesi kağıt üzerinde beşbuçuk milyon lira olup %60 dolayında gerçekleşmesi düşünülür. Halk tüm istemlerini kısa sürede sonuca ulaştırmak eğilimindedir. Bugün için onları görünürde tatmin etmeye uğraşmakla birlikte asıl alt yapıya ağırlık vermek, yirmi milyon dolayında hesap edilen kanalizasyon sorununu çözmek tek hedefimiz. Bunu yapmak için ilgili mevzuat yılları tıkanmakta. Biz bu tıkanıklığı kendi olanaklarımızla aşacağız.

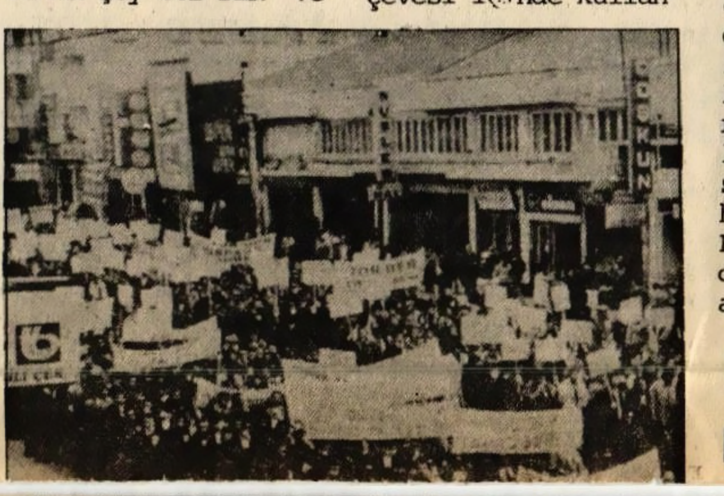
-Türkiye'de sol hareketin bölünmüşlüğünü nasıl karşılıyorsunuz?

-Türkiye'deki sol hareketin bölünmüşlüğünü doğalkarşılayamıyorum. Çünkü: Savaşım karşı güçlere karşı olmaktan çıkıp, kendilerinin birbiriyle savaşımı niteliğinde oluyor. Bunu demekle fikirlerin kalıplara dökülmüş bloklar olduğunu demek istemiyorum.

Bütün bunlara rağmen, ilkelerde savaş devrimci kardeşlik ilkesi içinde anti-faşist eylem birliğinin bir bütün olarak sağlanması için savaşım verilmesi zorunluluğuna inanmaktayım.

-Mevcut hükümetin anti-faşist mücadelesi konusunda fikriniz nedir. Verilen mücadelenin tutarlı olup-olmadığı konusunda ne dersiniz?

-Bu konuda görüş bildirmeninen azından bu aşamada benim için yersiz olacağı inancındayım.

DEVRİMCİ SANAT

"Bura Yemendir" Üzerine -2-

Ahmet Telli

Bundan önceki yazımızda Vecihi Timuroğlu'nun Bura Yemendir adlı şiir kitabındaki ürünlerin güncelle olan bağlantısına değinmiştik. Bu yazımızda da şairin ulusal soruna bakışına kısaca değinmek istiyoruz.

Hemen belirtmemiz gereken bir nokta şu: Vecihi Timuroğlu tarihsel sürecin bir uzantısı olması bakımından en güncel olayın bile köklerine uzanır. Böyle olunca da önceden bilgilenilmezse kimi şiirler kapalı gibi gelebilir. Oysa doğru bir şekilde bilgilenilirse ve şiir yalnızca ajitasyon aracı olarak görülmezse daha fazla tat alınabilecektir. Geniş bir mitoloji bilgisinden, özellikle de Orta-Doğu mitolojisindenkaynaklanan şair, tarihe bir bilge tavrıyla yaklaşır. Bu yüzden de şiirler, yüzeysel temalarla değil, derin bir tarih bilinciyle oluşur. Ulusal sorunun da tarihsel köklerini irdelediğini görürüz şairin. Özellikle "Lorlar" ve ve"Munzurun Gelini"nde bu söylediklerimizi görebiliriz. Her ayrıntının bütünle mutlaka bir ilişkisi vardır ve bu ayrıntılar aracılığıyla duyumsayabiliriz bütünü. Sözgelimi "Lorlar" adlı şiirde "Çankırı'dan bir yol gider Dersim'e"diyor şair. İlk bakışta önemsiz bir ayrıntıymış gibi görülebilir bu. Oysa Çankırı' dan kalkıp Dersim'e giden taburun Dersim olaylarındaki işlevi hiç de önemsiz değildir. Şair, "Filme alınmamış fotoğrafı çekilmemiş" bir trajik olay olarak düşünür Dersim olayını. Kuşkusuz ki öyledir. Kürt ağıtlarının, türkülerinin ve efsanelerinin kavruk hüznünü sindirmiştir şiirine Timuroğlu. "Munzurun Gelini" bir ulusun nasıl yok edilmek istenişinin trajedisidir.

"Tanrı, insan onurunu yumuş/Hüthüt Süleyman sözleşmesiyle/Hakkımızda hüsran hükmünü yürütmüş / Ölüm kolay sabır güçtür Haydar/Ben ölümü ana rahminde görmüşüm" (s.69)

Şaire göre " Sevda silah gibidir." Sevdasız savaşın yengisine inanmaz o. Dersim kanlı bir inil tiyken bile ancak sevdayla yaşayabileceğine inanır:

"Sevda ölümün kucağında solarsa/ Alır götürür döğüşümüzü / Dersim'de sevdalı bir kız ağlıyor nasılsa/Gir koynuma Haydarım/Ödeş gödeş olalım Tanrıynan " (s.71)

Timuroğlu, ulusal sorun için son sözünü söylememiş, sözlerinin arasını boş bırakmıştır. Bize bu konuda acıyı sunuyor şimdilik ve şöyle diyor:

"Ve ben/Sözcüklerinin arası boş bırakılmış şair/Acıyı sunuyorum size"(s.88)

Yukarıda da değindiğimiz gibi Vecihi Timuroğlu'nun şiirleri tarihe bilgece bakışın ürünleridir. Nitekim beş bölümden oluşan "Muharrem Kararnamesi" adlı uzun şiir son yılların en önemli şiirlerindendir. Toprak sorununu köleci toplumdan itibaren 1923 İzmir İktisat Kongresi' ne değin uzanan süreçte irdelemeye çalışır. Bu şiir üzerine oylumlu bir incelememizi ayrıca yayımlayacağız. Bu yüzdende bu iki yazımızda hiç söz etmedik "Muharrem Kararnamesi"nden Ancak şu kadarını belirtelim ki, bu şiir Tevrat diliyle fakat Marksist bakışla islamiyette feodallerle ticaret burjuvazisinin embriyon halindeki kesimi arasındaki savaşımın gerçek yüzünü irdeler. Öyleki, tinsel değerleri belirleyen ekonominin Ortadoğu ve Arap ülkelerindeki görünümü bu yapıtla daha iyi duyumsanabilecektir.

Bura Yemendir, ajitasyona önem vermemekle birlikte, sanatın görevini belirleyen ilginç bir yapıt Onun bir sanat ürünü olarak taşıdığı değer üzerine durmayı bu yazımızın konusu dışında görüyoruz. Fakat, "Bura Yemendir"in asıl önemli yanlarından biri de bu yanıdır. Ses örgüsü, halk duyarlığındaki ağıtların, türkülerin ritmik havasını taşır. Bu yüzden de kitleyi yüzeysel olarak değil, derinden etkileyecek, sarsacak bir yapıt olarak düşünüyoruz"Bura Yemendir"i...

' "Bura Yemendir" üzerine' adlı yazının geçtiğimiz hafta yayınlanan 1. kısmında bir dizgi yanlışı olmuştur: " Sonra da dönüp" diye başlıyan 3.paragraf "Savaşları ansıyorum" diye başlıyan paragraftan sonra gelmesi gerekirdi. Düzeltir özür dileriz.

Patron Kurtuluş'u Gördükçe Çok Kızıyor

İNEGÖL'DE MOBİLYA İŞÇİLERİYLE BİR KONUŞMA

-Mobilya işindekaç yıldır çalışıyorsunuz? Yaşınız kaç?

-Mobilya işinde 8 yıldır çalışıyorum, 18 yaşımdayım.

-Kaç işyeri değiştirdiniz?

-5 işyeri değiştirdim.

-İşyeri değiştirmenizin sebepleri nedir?

-İşyeri değiştirmemin sebebi şudur: Patronla aramızda çıkan anlaşmazlıklar

-Patronla aranızdaki anlaşmazlıklar nelerdir?

-Daha çok ücret konusunda ve sosyalhaklarla ilgilidir.

-Bu sosyal haklar nelerdir?

-Ben ve benim gibi İnegöl Mobilyasanayinde çalışan tüm işçi ve çıraklar sigorta ve sendikalhaklardan faydalanamıyor. Asgari ücretinaltında ücret alıyoruz Çalıştığımız işlerin saati falan yok. İş kazalarından sonra herhangi bir hak(tazminat gibi) talep edemiyoruz. Çırakların durumu çok daha kötü.

-Siz sigortalı mısınız?

-Hayır

-Patrondan sigortaya girmenizi istediniz mi?

-Evet istedik.

-Sonuçta ne oldu?

-Patron baştan bizi oyaladı. Fakat biz direnince de işten attı. Tabiiki biz de bir hak isteyemedik.

-Siz sendikaya üye misiniz?

-Hayır hiçbir sendikaya bağlı değilim

-Sendika örgütlenmesinin başarıya ulaşamamasının sizce nedeni nedir?

-İnegöl Mobilya Sanayi çok dağınık. Bir işyerinde çoğunlukla 5-6 işçi çalışıyoruz Bunu biz de istiyoruz ama bu yüzden olmuyor.

-Ne kadar ücret-alıyorsunuz?

-Ayda 1800 Tl.alıyorum.

-Aldığınız ücretihtiyacınızı karşılıyor mu?

-Nasıl yetsin. Bir çift ayakkabı bile 500 Tl.

-Günde kaç saat çalışıyorsunuz?

-Sabah saat 8.30'dan akşam 9.00'a kadar çalışıyorum.

-Hafta sonu tatilinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Şehir dışına çıkıyorum. Ancak parkta oturup birkaç çay içip yorgunluğumuzu atmaya çalışıyoruz.

-KURTULUŞ okuyor musunuz?

-Okuyorum

-Nasıl buluyorsunuz?

-Bizim için çok iyi ama patron, gördükçe çok kızıyor. "Hep işçileri destekliyor" diyor.

-Bir isteğiniz varmı

-Evet abi, öyle istiyorum ki, bu gazeteyi herkes, bütün işçiler, köylüler tüm ezilenler okusun. Artık oligarşiye ve onun köpeklerine dur desinler. Bütün Kurtuluş'çu arkadaşlara benden selam.

Bir kilo tütünün maliyeti 64 lira

EGE'DE AKKÖY TÜTÜN ÜRETİCİLERİ İLE BİR SÖYLEŞİ

Akköy'de tütün üreticileri adına Hüseyin Gündüz sorunlarını, yaptığımız söyleşide şöyle açıkladı:

-Köyünüz kaç nüfusludur?

-Köyümüz 1237 kişidir.

-Tütünden başka gelir kaynağınız varmı?

-Vardır. Az miktarda. Balıkçılık, zeytincilik. Genellikle tütüncülük.

-Bir dönümden ne kadar tütün alıyorsunuz?

-Bu yerine göre değişir. Ortalama 80 kilo.

-Bir kilo tütünün maliyeti ne kadardır?

-Tarlaya dikme, hazırlama (sürme, tırmalama)masrafı 200 Tl. Fide parası 1500 Tl. Dikim masrafı; 8kişi çalışır, 7 dikici, 1 arıkçı:100x8:800 TL.çapa masrafı:3 kişi, 100x3:300 TL. Kırım masrafı: 10 kişi çalışır, 120x10:1200 TL.Kalıp masrafı:75 TL.Gübre ve iğ masrafı:75Tl İcar masrafı (kira 1 dönümde) 800 Tl. İlaç masrafı:50 Tl. Bütün bumasraflar 1 dönüme göredir. Bir dönümden 80 kilo tütün alınır. Böylece toplam masraf 5100 Tl.oluyor. Bir kilo tütünün maliyeti ise 5100:80- 64 Tl.

-Bir kilo tütünün satış fiyatı nedir?

-Ortalama tekel eksperlerinin koyduğu 50 Tl.dır. Ama genellikle 45 ve 40 TL,'na kadar düşüyor. Çoğunluk 45 Tl.den satılıyor.

-Krediler nereden, ve nasıl sağlanır?

-Tarım kredi kooperatifleri ve Ziraat Bankasından alıyoruz. Çok zorlukla karşılaşıyoruz. Çünkü, kredi alabilmek için Bankadan tarla tapusu isteniyor. Bizlerin çoğunlukla toprakları olmadığı için, ya Tarım Krediden az miktarda alıyoruz, veyahut tüccarın eline düşüyoruz.

-Tütün kalitesini kimler ve nasıl saptıyorlar?

-Önce tekel eksperleri ve tüccarlar geliyorlar, tütüne bakıyorlar, ve kendi gördükleri gibi kalitesini tesbit ediyorlar.

-Satış nasıl yapılıyor?

-Tekel ilk açılışı yapar. Fiyatları belirler. Ardından tüccarlar da alıma katılır. Bu belirleme tütünün kalitesine göre değişir. Alım şubat ayında başlar, Nisan ayına kadar sürer. Tekel eksperleri tarafındanbir kamyon gönderilir. Ve kamyon parası bizden olmak üzere tekelih istediği yere teslim edilir. Sattığımız tütünün parasını da onların istedikleri zaman gidip alıyoruz.

İNSANLARIN İNSANCA YAŞAMASI ENGELLENMEKTEDİR

HABER-DER MİLAS TEMSİLCİSİ YALÇIN SALKIM İLE KONUŞTUK.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- Milâs doğumluyum. (1943) 14 yıldır PTT de memur olarak çalışıyorum.

- HABER-DER çalışmalarınız hakkında bize bilgi verir misiniz?

- Genel Merkezimiz İstanbul'da. Şu anda İzmir şubesine bağlıyız. Tüm PTT ve TRT'de sınırsız emeği geçen yani müstahdeminden müdürüne kadar, barış ve kardeşlik içinde yaşama ve sosyal haklarını savunma gayesiyle bize önderlik yapacak bir derneğin meydana gelmesi ihtiyacını duyduk. Merkezimiz müstahdeminden müdürüne kadar 67 kişi olup şu anda 43 üyemiz vardır.

Derneğimiz kısa zamanda 10 Tl.olan kahvaltı bedelini 15 Tl.ye çıkarmış, 12.5 Tl. olan ek mesai ücretlerini 30 Tl.ye çıkarma çabası içersindedir. Kısa zamanda başarılı olacağı kanısındayız. Her teşekkülde insanların sosyal haklarını savunacak bu tür derneklerin kurulmasında yarar vardır.

Derneğimizin tüzüğü bütün üyelerimize dağıtıldı. Derhal bir şube kurma ihtiyacı var Derneğimizde vazife taksimi yapabilmek için dernek yönetim kurulunu meydana getirme çalışmalarındayız. Maddi olanaklarımız kısıtlı olduğundan bina durumunda tedirginiz. Milâs'daki demokratik derneklerin bu konuda bize yardımcı olacaklarına inanıyorum.

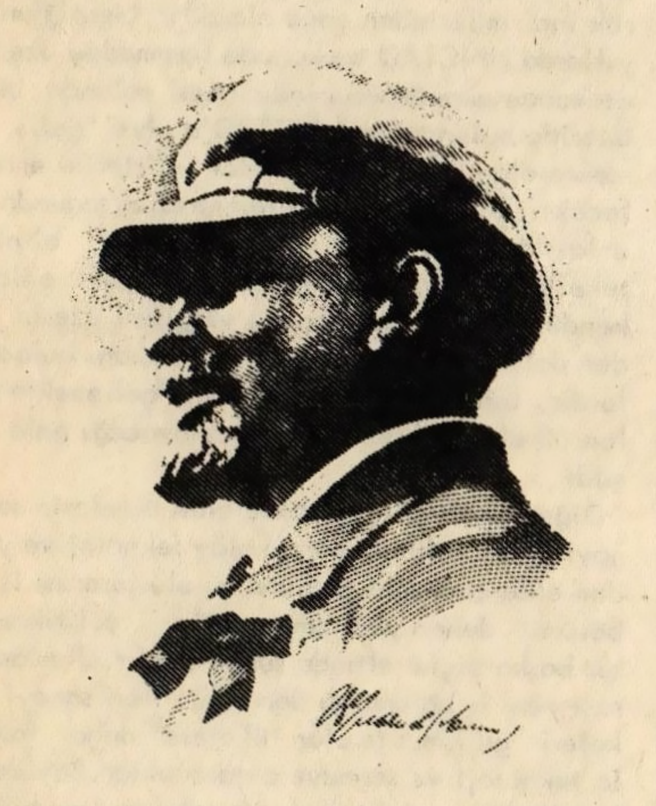
- Başka ülkelerdebu işkolunda çalışan işçi ve memurların sendika, grev, toplu sözleşme hakları var. Siz bu konuyu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- 657. sayılı Memurlar Kanunu'nun 22.maddesinin 2 sayılı kanun hükmündeki kararname ile kaldırılmış olmasını demokratik açıdan ters görüyorum. 22 sayılı maddenin diğer ülkelerde olduğu gibi bize de sendika hakkı vermesi gerekmektedir. Bilhassa İLO buna parmak basmıştır Buna dikkati çekerim. Grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklarımızın verilmesi gerekir

- Hükümetin demokratik kuruluşlar üzerindeki politikasını siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Hükümetimiz bazı derneklerin siyasi amaç güttüğünü söyleyerek bunların açılmasını mahzurlu görmektedir. Muhalefette iken vermiş olduğu "vaadler" keza buna ters düşmektedir. Biz CHP hükümetinden daha adaletli bir tutumla dernekleri ölçmesini istemekteyiz. (Faşistbir dernek ile demokratik ilkelere sadık bir derneği eşit kılmaması gerekmektedir) Biz CHP hükümetinin daha tutarlı bir politika izleyerek faşist odakların (MİT, KONTR-GERİLLA, MHP, ÜOD, ÜGD) üstüne gitmesini, toplumun nefes almasını sağlamasını istemekteyiz. Bilhassa demokratik ilkelere bağlıdernek yöneticileri faşist saldırganlar tarafından devamlı tahrik ve tehdit edilmekte ve insanların insanca yaşaması önlenmektedir.

CHP hükümetinin muhalefette sarfetmiş olduğu vaadlerin tez yoldan gerçekleşmesini arzu ederim.

DEVLET

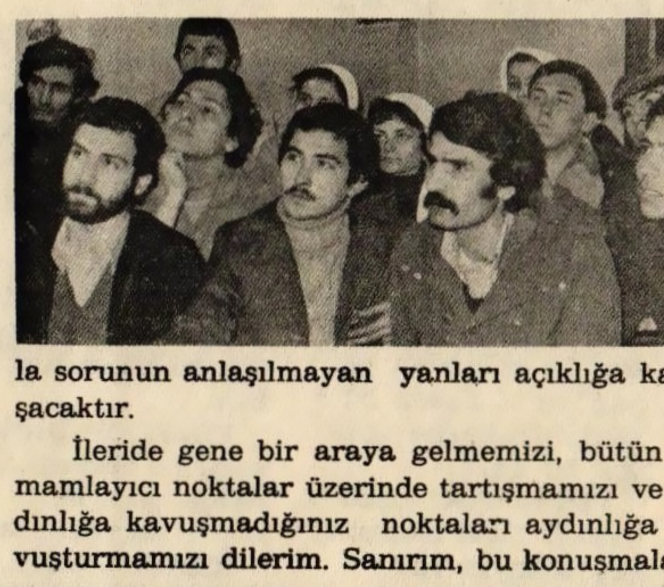
V.İ.LENİN

-1-

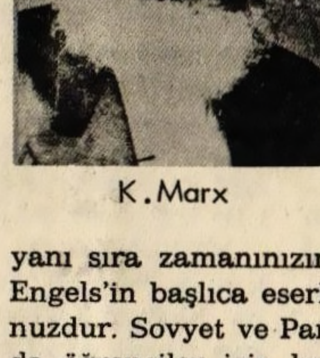
Arkadaşlar — Bana bildirilen ve sizin de kabul ettiğiniz programa göre, bugünkü konuşmamızın konusu Devlet sorunudur. Bu meseleyle ne kadar içli dışlı olduğunuzu bilmiyorum. Yanılmıyorsam, dersleriniz yeni başlamakta ve bu sorunu ilk defa sistemli bir şekilde ele almaktasınız. Dolayısıyla böylesine güç bir konuda yaptığım ilk konuşmada soruna tam bir açıklık getiremeyebilirim. Bundan sıkılmamanız gerekir, çünkü Devlet sorunu en karmaşık, en zor ve burjuva profesör, yazar ve düşünürleri tarafından en çok çarpıtılmış sorunlardan biridir. Bu yüzden kısa bir konuşmayla ve ilk dinleyişte bu meseleye tam bir açıklık kazandırılmasını beklememeniz gerekir. Birinci konuşmadan sonra belirsiz kalan ve anlaşılmayan yerleri not ederseniz, ikinci, üçüncü, hattâ dördüncü bir defa gözden geçirirseniz, daha sonra yapılacak okuma, konuşma ve tartışmalar-

-2-

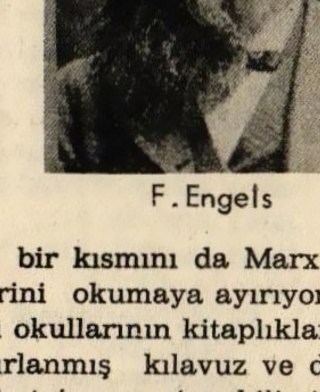

la sorunun anlaşılmayan yanları açıklığa kavuşacaktır.

İleride gene bir araya gelmemizi, bütün tamamlayıcı noktalar üzerinde tartışmamızı ve aydınlığa kavuşmadığınız noktaları aydınlığa kavuşturmamızı dilerim. Sanırım, bu konuşmaların

K.Marx

F.Engels

yanı sıra zamanınızın bir kısmını da Marx ve Engels'in başlıca eserlerini okumaya ayırıyorsunuzdur. Sovyet ve Parti okullarının kitaplıklarında öğrenciler için hazırlanmış kılavuz ve ders kitaplarından siz de rahatça yararlanabilirsiniz. Bu temel eserleri orada bulacaksınız, ama kiminiz ilk okuyuşta anlayamamaktan dolayı korkuya

-3-

KURTULUŞ

BAŞTARAFI Say: 1 St:2'de

engellediler. Onlar için önemli olan faşizme karşı omuz omuza olmak değil, kendi gruplarının sivrilmesi.

Gerek TÖB-DER kongresi, gerek Devrim Çelenk'in cenazesi, ve daha sayısız olaylar ilkeli davranmanın gereklerini bir kere, bir kere daha göstermektedir. Anti-faşist eylem birliğinin dar grup çıkarlarınınönüne çıkarılmasının gereklerini bir kere daha göstermektedir.

Herkes oturup düşünmelidir. TÖB-DER'i e ele geçirmek mümkündür. Mümkündür ama, bitmiş, tükenmiş bir TÖB-DER'i ele geçirmek mi, yoksa yüzbinlerce öğretmenin sevgisini, güvenini kazanmış bir TÖB-DER'i yaşatmak mı? Cenazede slogan yarışı ile diğer bir grubu bastırmak mı, yoksa cenaze törenini anti-faşist bir eylem cenazeye katılan tüm grupların birlikte gercekleştirdikleri bir eylem haline getirmek mi? Bunlar düşünülmelidir. Verilmesi gereken tek doğru cevap: anti-faşist eylem birliğinin yükseltilmesi olmalıdır. Anti-faşist eylem birliğinin dar grup çıkarlarının önüne çıkarılması olmalıdır.

Proletarya sosyalistleri, her fırsatta anti-faşist eylem birliği için en tutarlı davranışlar içinde olmalıyız. İlkelerimizle, kararlılığımızla, disiplinimizle örnek olmalıyız.

KURTULUŞ

● OLİGARŞİNİN

BAŞTARAFI: Sy: 6, st: 7'de

Bunun yanında Sinop'taki polislerin durumubundan farklı değildir. Azılı faşist işkenceci Niğde Emniyet Amiri Cevat Turna adeta mükafatlandırılarak Sinop gibi bir yere emniyet amiri yapılmıştır. Elazığ MHP il başkanının oğlu faşist Nejat Kondolat Sinop'ta I. şube amiridir.

Cevat Tuna Sinop'ta göreve başladığı zamandan bu yana devrimciler üzerinde polis baskısı artmış durumdadır. Çay bahçesindeki devrimci işçilerin kimlikleri alınmakta, adi ce küfürler edilmektedir.

Gece evlerine giden devrimcilerin faşist polisler tarafından yolları kesilmekte kimlikleri alınmaktadır.

Ayrıca Cevat Turna Sinop'ta göreve başladığı gece faşistler şehre yazılar yazmışlardır. Herhalde bu bir tesadüf değildir

● BASINEVLERİ

BAŞTARAFI: Sy: 6, st: 6'da

tutumu sayesinde geriletilmiş ve faşistler mahalleyi terketmek zorunda kalmışlardır. Ancak mahallenin gerici imamı devrimcilere karşı çalışmalarını sürdürmeye devam etmektedir. Devrimciler imamın gerici pis yüzünü mahalle halkına teşhir etmek için iki bildiri dağıtmıştır. Bildiri dağıtımları sırasında imam devrimcileri polise ihbar etmiş ve dört arkadaşımızın gözaltına alınmasına neden olmuştur. Ancak mahallemizde gerici faşist ve işbirlikçilere yer yoktur. Yobaz imam da eninde sonunda yaptıklarının cezasını çekecektir.

Basınevleri Halk Odası bünyesinde toplanan devrimciler Halkla yakın diyaloglar kurarak onların tüm dertlerine çare aramakta ve omuz omuza mahalledeki mücadeleyi yükseltmektedirler. Dernek insiyatifinde mahallede bulunan 2 bin metrekarelik boş hazine arsası parsellenmiş ve fakir halka dağıtılmıştır. Boş bulunan arsalarda hemen gecekonduların yapımı başlanmış ve tüm bu çalışmalara mahallenin devrimcileri katılmışlardır. Belediyeden gelen yıkım ekipleri yapılmış olan gecekonduları yıkmak istemişler ancak buna devrimciler izin vermemişlerdir.

Biz Ankara Belediyesini bu konuda şimdiden uyarıyoruz; fakir halkın son ümidi olan, elindeki son paralarını, boğazlarından keserek gecekondu yapımına yatıran halkımızın evlerinin yıkılmasına göz yumamayız. Mahallemizde ikinci bir Ümraniye olayının yaşanmasını istemiyoruz.

Gecekonduların yıkımına izin vermeyeceğiz.

KAHROLSUN FAŞİZM VE TÜM GERİCİ GÜÇLER

YAŞASIN SOSYALİZM

● SİVAS'TA FAŞİST

BAŞTARAFI Say:1 st:5

lar ki, ülkemizin bu yoksul insanları yalanla-demagoji ile aldatılabilir.

Sivasımızda oynanmak istenen oyunda bu. Son günlerde kutsal Ramazan ayını da buna alet ederek alevi sünni çatışması yaratarak yoksul halkın yaşadığı mahallelerde kitle katliamı düzenlemek, böylece işçi sınıfı ve emekçileri yoksul halkın yanında yer alan öğretmenleri öğrencileri yıldırmak istiyorlar.

Ama hayır!

Sivasımızın yoksul insanları bu halk düşmanlarının iğrenç ve kahpe yüzünü gün geçtikçe daha iyi anlamaktadır. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız azgın faşist çetelere gereken dersi verecektir. Bizler aşağıda imzaları bulunan sendikalar, demokratik kuruluşlar olarak bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da işçi sınıfının ve emekçi halkımızın sömürüden, zulümden kurtuluşu için omuz omuza mücadele edeceğiz.

Çünkü FAŞİZM KAN VE ZULÜM DEMEKTİR

Çünkü, FAŞİZM YALAN DEMAGOJİ, IRKÇILIK, VE YAĞMACILIKTIR

Çünkü FAŞİZM KENDİSİNDEN OLMAYAN HERKESE DÜŞMANDIR.

FAŞİST SALDIRILARA KARŞI DİRENELİM.

Genel-İŞ Sivas Şb.
Tek-Ges-İŞ Sivas Şb.
Dev. Maden-Sen Sivas Şb
Devrimci Toprak-İŞ Sivas Şb. Devrimci Sağlık-İŞ Bölge temsilciliği
Töb-Der Sivas Şb.
Tüted Sivas Şb.
Tüm-Der Sivas Şb.

Köy-Koop. Sivas birliği
SYÖD
POL-DER Sivas Şb.
Dev-Genç Sivas Şb.

POL-DER

BAŞTARAFI: Sy: 6, st: 7'de

Yine Adana'dan gelen Komiser Muavini Haydar Soysal, POL-DER'li polislere baskı yaparak " ben POL-DER'i harcamaya geldim" gibi tehditler savurmuştur. Emniyet Müdürü açıkça böyle kişilerin tarafını tutmaktadır.

Yine öte yandan İçişleri Bakanlığının "Her görevli kendi kadrosunda çalışacaktır, teşkilat için de kadro değişikliği yapılamayacağı" biçiminde kararı olmasına rağmen, Trabzon Emniyet yetkilileri sürgün gelen faşist polisleri usulsüz atamalarla en önemli görevlere getirmektedir. Bunlardan birkaçı şöyle: İsmet Çelik Yahya Güldal, Hüsamettin Sefer, Hikmet Tak adlı faşist polis memurları toplumdan alınarak I. Şube memurluğuna atanmışlardır.

● SAFLARI SIKLAŞTIRALIM

BAŞTARAFI Say:1 st:5

üzerine kadın, çocuk demeden bölgenin gecekondu halkı İncesu deresinde toplanarak gösterilere başlamış ve daha sonra otobüslerle cenazenin bulunduğu Karşıyaka mezarlığına gidilmiştir. Karşıyaka mezarlığında diğer mahallelerden de gelen proletarya sosyalistleri gösteri yapmışlar. Ankara Dev-Gör, ADKD ve Topraklık Halkevi adına yapılan konuşmalarla faşizm ve CHP reformizmi teşhir edilmiştir.

Bundan sonra proletarya sosyalistlerinin önderliğindeki kalabalık halk topluluğu öfkesini Akdere faşistlerinin suratına kusmak için Cengiz yoldaşın vurulduğu yerde bir gösteri daha düzenledi. Bölge halkının ilgiyle izlediği ve desteklediği bu gösteride de yapılan konuşmalardan sonra devrim andı içilerek dağılındı.

Son olarak, yine Ankara'da Abidinpaşa semtinde proletarya sosyalistlerinin oturduğu bir ev faşistlerce basıldı. Yoldaşlarımızın oturduğu dairenin zilini çalan dört faşist kapı açılınca içeri sinirastgele taradılar. Veli Karlı yoldaşımız kaldırıldığı hastanede ölmüş, iki yoldaşımız da ağır yaralanmıştır.

Faşist terör sadece proletarya sosyalistlerine yönelmemektedir. Faşistler kendilerinden olmayan herkese saldırmaktadırlar İstanbul'da Atatürk Öğrenci Yurdu Müdürü Devrim Çelenk'de evine giderken arabası içinde öldürülmüştür. Cinayet faşistlerin etkin olduğu Beyazıt'ta Küllük Kıraathanesinin önünde olmuş, ve faşist katiller yine yakalanamamıştır (!)

Bu noktada Devrim Çelenk'in cenaze töreni üzerinde durulmalıdır.

Faşist saldırılar şu yada bu sol gruba mensup olanlara değil, faşist olmayan herkese yönelmektedir. O halde yapılması gereken faşizme karşı omuz omuza vererek anti-faşist eylem birliğini gerçekleştirmektir. Faşist saldırılara karşı tepkiler artık öldürülen hangi sol gruba eğilimli ise sadece o grubun tavır alması durumuna düşmektedir. Bu çok yanlış ve tehlikelibir şeydir. Çeşitli sol grupların birlikte katıldığı gösterilerde ise (daha önce Fahrettin Yılmaz'ın ve Devrim Çelenk'in cenaze törenlerinde olduğu gibi) töreni anti-faşist bir gösteriye çevirmek temel hedef olmalıdır. Oysa sol gruplar bu temel hedefi bir kenara bırakarak "birbirlerine karşı" gösteri yapmaya, "gövde gösterisine" kalkışmaktadırlar. Bu anlayış ise sadece ve sadece oligarşinin, faşistlerin işine yarar. Son TÖB-DER kongresinin de gösterdiği gibi oligarşi, "büyük basın" bundan çok iyi yararlanmakta solun dağınıklığını kullanarak, yığınların sosyalistlere güvensizlik duymalarını sağlamaya çalışmaktadırlar. Tekelci burjuvazinin "akıllı" temsilcisi Abdi İpekçi'nin gazetesindeki köşesinde, aklına gelen bir yığın sol örgütün isimlerini ve baş harflerini yanyana getirerek "işte sol'un durumu" demesi ilginçtir. Sosyalistler için bir uyarı olmalıdır.

Proletarya sosyalistleri, yığınların sosyalistlere olan güvenini sarsacak, güvensizliğe ve umutsuzluğa yol açacak anlayış, ve davranışlar içinde olmamalıdırlar. Olamazlar Yığınların bize olan güvenini pekiştirecek ve anti-faşist mücadeleyi daha tutarlı ve güçlü bir duruma getirecek davranışları öncelikle proletarya sosyalistleri ortaya koymalıdırlar. Bu konuda, koşullar ne olursa olsun, , herşeyden önce proletarya sosyalistleri sorumludurlar. Herkese örnek olacak davranışlara öncelikle proletarya sosyalistleri girmelidirler.

Proletarya sosyalistleri şunu iyi kavramalıdırlar ki devrime ve yoldaşlarına bağlılık ancak bu şekilde yerine getirilebilir. Yoldaşlarımızın dökülen kanlarının yerde kalmamasının yollarından b i ri budur. Bu anlayış içerisinde proletarya sosyalistleri ülke çapında faşizme, şovenizme ve hayat pahalılığına karşı mücadeleyi yükseltmelidirler. Bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır, saflar sıklaştırılmalıdır..

● DİSK

BAŞTARAFI Say:1 st:7

şizme ve emperyalizme karşı daha kararlı olmasını istemektedir. Gerçekten, bugün CHP hükümeti faşizme ve emperyalizme karşı tavır almaya zorlanmalı ve aynı zamanda bu tavrının tutarsızlığı ona oy vermiş olan kitlelere teşhir edilmelidir. Ama DİSK aslında bu görevi yerine getirmemektedir. Hükümeti faşizme ve emperyalizme karşı daha kararlı tavır alması için zorlamak amacıyla güçlü kitle potansiyeline sahip eylemlere girebileceği yerde; birkaç kuru lâfla geçiştirmeye çalışmaktadır.

Bunun nedeni, DİSK yönetiminin reformist ve CHP kuyrukçusu olmasıdır.

DİSK yönetiminin amacı CHP'nin desteklenmesi DİSK'li işçilerin, CHP kuyruğuna takılmasıdır. Ancak DİSK'li işçileri buna razı etmek o kadar kolay olmadığı için DİSK yönetimi sözde hükümeti kararlı olmaya çağırmaktadır. Bu sözler yalnızca tabanın gözünü boyamak içindir. Zaten, önceleri "toplumsal anlaşmaya" karşı olduğunu ilan eden DİSK, Ecevit'in kapalı kapılar ardında yaptıkları toplantıda konuştuklarını açaklayacağını söylemesiyle bu konuda söz etmez olmuştur. DİSK yönetimi Türk-İŞ'in toplumsal anlaşmasına benzer bir anlaşma imzalamak için kapalı kapılarardında hükümetle görüşmekte, işçilere ise bu durumu yansıtmamaya çalışmaktadır.

Sınıf mücadelesi yükseldikçe, daha ince reformist, revizyonist akımların ortaya çıkması ve proletaryayı burjuvazinin kuyruğuna takmaya çalışması kaçınılmazdır. Ama aynı kaçınılmazlıkla proletaryanın devrimci mücadelesi, burjuvazinin ve onun uzantısı her türlü akımın üstesinden gelecektir. Bu mücadele DİSK yönetiminin sahtekarlığını da tarihin çöplüğüne gönderecektir.

İRAN HALKLARIYLA

BAŞTARAFI Say:1 St:9

rının gerçek kurtuluşusağlanamaz.

Proletaryanın ve diğer sınıfların oluşturacakları bir cephe Şah rejiminin önümüzdeki günlerde çökmesini getirebilir. Bu proletarya için ileri bir adımdır.

İran halkları için ileri olan bu adım aynı zamanda dünya halkları ve özellikle Ortadoğu'nun ezilen hakları içinde ileri bir adım olacaktır. Emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarması İran gericiliğinin geri adım atması İran halklarının sosyalizm mücadelesinin başarısınında anahtarı olacaktır.

İran halklarının zalim Şah rejimine karşı mücadelesini desteklemek Şah rejiminin iğrenç yüzünü teşhir etmek, İran halklarıyla dayanışmayı yükseltmek proletarya sosyalistlerinin önlerindeki enternasyonalist görevidir.

ÇALIŞMA SORUNLARI

BAŞTARAFI : Say:2 st:2'de

de işverene grev kararını tebliğ ettirmek zorundadır. Bu tebliğin, işverenin eline geçmesinden 6 işgünü sonra da grev başlar. İşveren temsilcisinin de lokavta başlayabilmek için aynı işlemleri yapma zorunluluğu vardır. Ayrıca grev veya lokavt ilgili işyerinde de ilan olunur, Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne ve o mahallin en büyük mülkiye amirliğine de bildirilir.

İşçi sınıfının kısıtlı grev hakkını kullanabilmesi için birkaç haftadır anlatmaya çalıştığımıztüm safhaları (Prosedür işlemleri, yetki alınması, uzlaştırma vs.) geçirmesi gerekmektedir.

● Töb-Der kongresinin ardından

BAŞTARAFI Say:I st:9

"TÖB-DER'in 4.Genel Kurulundanayrı bir öneme sahiptir Bu önem CHP'nin, iktidarda olmanın olanaklarını da kullanarak TÖB-DER'iele geçirip etkisizleştirmek isteme sinden ve BirlikDayanışma(ilerlemeciler)ile Demokrasiiçin Birlik(DİP)'in bu amaca hizmette kusur etmeyişinden ileri geliyor."

"Tekelci Burjuvazinin reformist eğilimi olan CHP'nin yönetimi elegeçirmek üzere örgütlü bir saldırıya geçtiği bu dönemde alternatif olarak en geniş devrimci demokratik birliği oluşturmak, proletarya sosyalistlerinin görevidir.""

"Tüm devrimci demokrat öğretmenler; TÖB-DER'E musallat olan bu "Sağ"3tehlikeyi atlatmak; örgüt bütünlüğünü korumak ve örgütün tümünde ilkeli bir işleyişyaratmak hepimizin eseri olacaktır.""

Kongre süresince tesbitlerimiz bir bir ortaya çıktı. CHP'nin örgütlü atılımı ve Birlik Dayanışma ileTİP'in ona koltuk değneği olma çabalarına karşı, proletarya sosyalistleri, tesbitlerinin doğrultusundaki amansız mücadelelerine hız verdiler. Ve varılan sonuç, proletarya sosyalistlerinin bu mücadelelerinde mevzi de olsa bir başarı kazanmaları olmuştur

Kurtuluş'un tesbitleri ışığındahareket eden "Devrimci Demokratik Birlik"grubundan eğitim emekçileri, üzerlerine düşen görevleri, eksikte olsa yerine getirmişlerdir.

Kongre başlamadan önce görülen manzara şuydu;

"Büyük grup" şovenizmine kapılan "Devrimci öğretmen" ve "Demokratik Merkeziyetçiler" hayali delege hesaplarıyla yönetime gelmenin düşlerini kuruyorlardı. İlerleme ve CHP ise yanlarına aldıkları "TİP" ve "Devrimci Demokrat Öğretmen"gruplarıyla birlikte"Kongre kazanma""hesapları yapıyor, bunun ince taktiklerini uygulama hazırlıklarını arttırıyorlardı "Devrimci Demokratik Birlik" ise CHP, ilerleme "SAĞ" tehlikesinin önemini kavratmaya bunun karşısında Devrimci-Demokrat öğretmenlerin en geniş birliğini sağlamaya çalışıyordu

Kurtuluş'un 32.sayısında konuyla ilgili olarak yazılan yazının sonunda verilen görevi doğru kavrayan Devrimci Demokratik Birlik grubundanöğretmenler, çalışmalarını bu göreviye rine getirmeye doğru yoğunlaştırmışlardı.

"Proleter sosyalist öğretmenler; bu ciddi tehlikeyi kavratmalı ve hayati bir zorunluluk halini alan bu birliğin mimarları olmayı bilmelidir. " biçiminde konulmuştu bu görev.

İlk işleri bu tehlikeyi TÖB-DER'deki diğer gruplara kavratmak olmuştur. "Devrimci Demokratik Birlik"çiler, "Devrimci Öğretmen", "Demokratik Merkeziyetçiler"ve"Özgürlük Grubu" ile görüşerek durumu geniş, geniş açıkladılar. "Devrimci-Demokrat Öğretmen"lede konu görüşülerek "CHP"nin saldırısına, dikkatleri çekildi CHP'li öğretmenlere tavrımızın kendi kişiliklerine değil CHP'nin siyasetine karşı olduğu; reformizmin gerçekten ne olduğuanlatıldı. CHP'yi"devrimci","sol"gören Halkçı Eğitimci öğretmenlere sosyal demokrasinin ne olduğu, devletin burjuva partilerinin ne olduğu anlatıldı. CHP'nin esas olarak TÖB-DER'i, Türk-İş gibi ve belli ölçülerde, DİSK gibi kendi sınıf işbirliği ve sınıf uzlaşmacı politikasını uygulayacak, CHP'ye sessizce boyun eğecek bir örgüt haline ge getirmek istediği anlatıldı.

"Birlik Dayanışmacı" öğretmenlere ilerlemenin kime e hizmet etmek istediği soruldu, açıklandı. Onların sınıf işbirliği siyasetlerinin devrimci mücadelenin mezarını kazmak olduğu konusunda geniş bir ideolojik kampanyaya girişildi. "İlerlemenin"sahip olduğu siyasetin bir sonucu olarak, kitleleri sürü gibi gördüğü, amaca varmak için bir araç olarak değerlendirdiği açıklandı.

"DİB'lilere"Birlik Dayanışmanın kuyruğundan kopmaları doğrultusunda propaganda yapıldı. Sosyalist tavır adına revizyonizmin, reformizmin, , sosyal şovenizmin, güçlendirildiği konusunda tartışıldı

"Devrimci Demokrat Öğretmen"lere "Kürt ulusu adına" böyle bir politika izlemelerinin kendilerini inkar etmek olacağı ve CHP ve Birlik Dayanışma'nın yapmak istedikleri uzun uzun anlatıldı.

"Devrimci Öğretmen"ve"Demokratik Merkeziyetçiler" e de sağ saldırının birlikte gögüslenmesinin zorunlu olduğunu kavramaları gerektiği; büyüklük hastalığından kurtulmaları; en geniş birliği kurmanın görev olduğu kavratılmaya çalışıldı.

"ÖzgürlükGrubu" yla da aynı yaklaşımlarla görüşüldü.

Kısacası var olan gruplarlatesbitlerimiz doğrultusunda yoğun bir tartışma platformu yaratıldı.

Kongre boyunca gelişen olaylar haklılığımızı bir kez daha kanıtladdı.

İlk gün kongre salonununçevresi İGD'li "utkan savaşçı militanlarca(!)" tutulmuştu İstanbul ve İzmirden getirilen İGDlilerin yakaların da kırmızı karanfiller vardı. Bir tehdit, baskı ve tahrik unsuru olarak İGD'lilerinsalon çevresine yığılmalarına karşı tavır alınması gerekiyordu. Bu tavır kongre başkanlık divanının ele geçirilerek İGD'lilerin divanca uzaklaştırılmaları olacaktı. "Devrimci Demokratik Birlik" çi öğretmenler, diğer öğretmenlere bu öneri yi götürerek birlikte tavır alınmasını istediler. "Devrimci Öğretmen" grubunun sekter tavrı bunu engelledi, divan seçimlerine ayrı ayrı girildi. "Birlik Dayanışma", "Halkçı Eğitim", "devrimci-Demokrat öğretmen", "Demokrasi İçin Birlik"in divan adayları seçimi kazandı. Ondan sonra divan başkanlığına tescilli revizyonist, kurnaz "kongre ustası" Süleyman Üstün seçildi S.Üstün TÖB-DER İstanbul şube kongre seçimlerinde, kongre başkanlığı yapan ve kongreyi, sabote eden bir"uzman"dı. Kongre ayak oyunlarını iyi bilen, tahrikçi, makyavelist bir ilerlemeciydi.

Zafer sarhoşluğuyla, karanfilli İGD'liler sağa sola saldırdılar.

Bu saldırının, bir ders olması gerekirken, "Devrimci Öğretmen"grubu ikinci gün yine sekter tavır gösterdi Ancak komisyon seçimlerinde birlikte davranılarak, (DDB, DÖ, DM, ÖG) nispeten olsun sağ ittifakın etkinlik kurması engellendi

Olaylar dayatmıştı. Kurtuluş'un tesbitleri doğrultusunda bir dörtlü ittifak sağlanamaz ise TÖB-DER'de birlik korunamayacak, bölünme önlenemeyecekti.

DEVAM EDECEK

● OYMAPINAR BARAJI İNŞAAT İŞÇİLERİNİN ÜZERİNDE DÖNEN PAZARLIKLARIN İÇYÜZÜ

İnşaatına 1977 yılının 3.ayında başlanmış olan Oymapınar Barajı işyeri işçileri için toplu iş sözleşmesi yapmak üzere 5 sendika prosedüre girmiştir. Henüz işyerinde 80 kişi çalışmakta iken toplu iş sözleşmesi yetkisi almak üzere Antalya bölge çalışma müdürlüğüne başvuran sendikalardan Tes-İŞ, Türk Bes-İŞ, Tüm Baraj-İŞ ve Emek Enerji-İŞ sendikaları hiç birisi çoğunluğu sağlayamamış ve Bölge çalışma müdürlüğü verdiği kararda hiçbir sendikaya yetki vermemiştir.

Sahte üye kayıt işlemleri yapan bu sarı sendikalar birbirlerinin üyelerinin sahte olduğunu İş Mahkemesinde ihbar etmişler ve bilirkişi raporlarında tespit edildiği gibi bir kısım üyeleri sahte kayıt ettikleri raporla saptanmıştır. Diğer bir husus'ta işyerinde çalışan işçilerin 400'ü İş Mahkemesine müracaat etmiş, ve bu sarı sendikalardan hiç birisine üye olmadıklarını irade beyanları ile bildirmişlerdir.

13 aydan beri Oymapınar baraj işçisinin toplu iş sözleşme davasını sonuçlandıramayan Manavgat iş Mahkemesi Hakimliği hakkında çok ilginç ifşaatta bulunan Avukat Durmuş Bozkır Oymapınar Barajı işçilerinden bir grubunun önünde demiştir ki: "Ben Tüm baraj İş sendikası avukatı olarak size açıkça bildireyim, bu işyerinde Tümbaraj-İŞ sendikasının hiçbir üyesi yoktur fakat bu şehirde Manavgatta benim gücüm çok kuvvetlidir, öncelikle Manavgatta bulunan Urfa eşrafından çok önemli bir zat eski adliyeci olarak benim Manavgat Bölge temsilcim vardır. Manavgat adliyesi ile çok iyi ilişkileri olan bu zat sayesinde benim temsil ettiğim Tümbaraj-İŞ sendikası mutlak yetki alır. Gördüğünüz gibi hiç üyemiz yokken İstanbul'dan seçilen bilirkisi kurulunu sendikamız satın aldı ve bizim üye çoğunluğumuz vardır gibi rapor verdiler. Bu rapor karşısında zaten hakim bizden yana hareket edecektir. Onun için boşuna Tüm baraj-İŞ karşısında direnmeyin bizim sendikamız mutlak yetki alacaktır. Bizim işverenle deçok iyi münasebetlerimiz vardır. Göreceksiniz bu da mutlak bizim lehimizde tecelli edecektir" demiştir.

Bu açıklama karşısında üzülen işçiler Tek Ges İŞ sendikası şubesine gitmişler ve bu durumu anlatmışlardırSendika yetkilileri bu durumu çalışma bakanlığına ve ilgili tüm yetkili mercilere duyurmuşlardır. Oymapınar Barajı işçileri üzerinde dönen bu gibi çirkin perde arkası pazarlıkları işçiler mutlaka ezecektir.

● TEKSTİL'DE DEVRİMCİ

BAŞTARAFI Say:1 st:4

menin genelde Rıza Güven, Yunus Kara çetesinden çok daha düşükleriyle ittifaklara gittiğini anlatıyor iseler, bu saatten sonra bu tavır-teşhir değil, kötü bir savunma niteliği taşıyacağından, olsa olsa, tutarsızlıklar zincirine yeni bir halka olur Beri yanda"devrimci muhalefetin"İlerlemenin bu iftirasını (!) yadsıyacak halide yok.

İlerlemenin suçlaması nın, "tutarsızlığı teşhir " amacı taşımadığını, baş ka niyetlerle dolu olduğunu anlatmak yine tabandaki proleter devrimcilerin görevi. Çoğu "İlerleme kötü ise, neden kötü?" diye soran devrimci muhalefet delegelerinin kafalarını ekonomizmin batağına düşmüşler aydınlatamaz.

Proleter devrimciler, bir taraf TKP'yim, bir taraf devrimci muhalefetim desede - kitleyi bu kariyer savaşından alıp, çıkartmalı.

Şimdi, böyle bir ittifakın ilkelerine (!) geçmeden önce, bu yakınlaşmayı doğuran nedenleri irdelemek gerek.

Devrimci muhalefet, ittifaksız yada- her kimle olursa olsun- ittifaklı bu kongrede kesinlikle merkeze yerleşmek niyetinde Bu nedenle herhangi bir ittifakta talebi, yönetim ve denetim ağırlıklı olacaktır.

İlerleme ise DİSK hayaliyle yola çıktığından, delegeliklere oturmak isteyecek..

Görünüşte, "pazarlıklar" açısından bu ittifakın olmaması için bir neden yok. Fakat ya ilkeler?

dünyada DURUM

Bütün bu özelliklerden dolayı YENİ ULUSLARARASI EKONOMİK DÜZEN semineri Türkiye'de yapıldığı zaman gerek, sanayicilerimiz gerekse Ecevit hükümeti, bu konuya çok büyük önem vermiş ve bu çabaların olumlu yanlarını habire vurgulamışlardı. Bunun nedenini anlayabilmek çok kolay. Daha çok kaynak transferi demek: yerli işbirlikçi tekelci sanayici ve işadamlarımızın ellerindeki sermayelerin büyümesi ve buna bağlı olarakta kazançlarının artması demektir böylece emperyalizmle daha da bütünleşme imkanı bularak ülkedeki güçlerini pekiştirmeyi düşünüyorlar.

Ecevit hükümeti ise iktidara geldiğinden beri kredi diye aşındırmadık kapı öpmedik el bırakmadı. YUED sayesinde tekelcilere karşı kendisine düşen görevleri daha kolay yerine getirebileceğini hesaplamaktadır. Üstelik GSMH'nın ve kişi başına milli gelirin artması, fiyat artışlarında yavaşlama ve buna bağlı olarak ta sosyal muhalefetin azalması yolundaki ham hayallerde Ecevit hükümeti için YUED'i cazipleştirmektedir.

Ezilen halklar açısından YUED hemen hiçbir değişiklik getirmeyecektir. Sosyal reformistler YUED'in halklar yararına işlemesinde Bloksuz ülkelere güvenmekte ve en azından Ecevit hükümeti kadar ham hayaller besleyerek bu ülkelerdeki üretici güçlerin ve proletaryanın evrimci gelişmesine ve niceliğinin artmasına, bunun yanında Sovyetler Birliğinin ülkelere yapacağı teknolojik ve mali yardımlarla, emperyalizin pazarlarını daraltarak, çöküşünü hızlandıracağını hesaplamaktadırlar. Halkların ve proletaryanın devrimci mücadelesine göz ardı etmesinin yanı sıra, bağlantısızlar denen ülkelerin, nisbi siyasi bağımsızlıklarının abartılması ve bunların türdeş olmayan ** yapılarının bir çoğunun emperyalizmin gizli işgali altında olduğunun, gözardı edilmesi, amaç ne olursa olsun, sonuç olarak emperyalizmin yeni-sömürgeci politikalarına alet olmak demektir.

Gün geçtikçe emperyalizm, halkların gelişen ulusal kurtuluş mücadeleleri karşısında yeni yenitaktikler geliştirmektedir. Emperyalizmin bu yeni oyunlarına karşı anında cevap verecek politikaları uygulamaya sokabilmenin tek şartı Marxizmi-Leninizmi doğru kavramak ve bu konuda sağa "sola" sapmadan tutarlı olmaya çalışmak ve kısa vadeli çıkarlar uğruna proletaryanın nihai hedefini hiçbir zaman gözardı etmemektir.

• Dünya ticaretini kontrol etmek, gelişmekte olan ülkelerin dış ticaret ilişkilerini denetlemek, bu işler için uluslararası mali yardım örgütleri ile ilişkilerde bulunmak. (çalıştığı alan özellikle hammadde ticareti)

** Bir kısmı sosyalist çoğu bağımlı, yarı-sömürge.

● ORTADOĞU'DA

BAŞTARAFI Say:3 st:7

Carter'in zirve çağrısını diğer emperyalistler de olumlu karşıladılar. Alman dışişleri bakanı Genscher bu zirvenin Ortadoğu'da genişkapsamlı bir barış oluşturmaya hizmet edeceğini umduğunu söyledi. İsrail'de ise daha evvelde söylediğimiz gibi şahinler çekingen ama İsrail'de bunu olumlu karşılayanlar da var. Hükümet içinden bazı bakanlar ve muhalefet tçki İşçi Partisi. Eğer hükümet çeşitli nedenlerle Amerikan barışının önünde bir engel haline gelirse ılımlı olarak tanınan bu kesim bazı tavizler vermek üzere yönetime gelebilir. Ama işgal altındaki topraklardan çekilebileceklerini söyliyen muhalefet liderlerinden Rabin bununtüm topraklar anlamına gelmeyeceğini eklemeyi unutmuyor, ancak yakın bir gelecekte ABD'nin İsrail hükümetine tavır alması bekleniyor ABD'de Kasım ayında Kongre seçimleri var. Yahudi lobisinin etkinliği Carteri daha dikkatli davranmaya itecektir.

ABD emperyalistleri de Begin'de Sedatta birtek şeyi unutmaya çalışıyorlar: FİLİSTİN HALKINI. Emperyalizmin barış oyunu başarıya ulaşsa bile bu tırnak içinde bir barış olacaktır. Bölgede gerçek barış emperyalizmden bağımsızlıkla, Filistin halkının tüm ulusal, demokratik taleplerinin kabulüyle mümkündür. Bu ise hiçbir zaman emperyalizm ve kuklalarının zirveleriyle sağlanamaz, BARIŞIN YOLU SAVAŞ MEYDANLARINDAN GEÇER VE FİLİSTİN HALKI BU YOLDAKİ ŞANLI YÜRÜYÜŞÜNÜ MUTLAKA ZAFERLE NOKTALIYACAKTIR.

İŞÇİ MEHMET

görmüyordu, balıklama sözegirip Yılmaz Usta ile yalnız konuşmak istediğini söyledi. Yılmaz Usta da Mehmet in heyecanını anlamış tı. Büyük bir olgunluk göstererek arkadaşlarından izin aldı, Mehmet'le öteki odaya geçtiler. Başka zaman olsa Mehmet sözün uygun bir yerini bekler gene de Yılmaz Usta'ya biraz kendiyle konuşup konuşamıyacağını sorardı. Bu kez soru falan sormadan atıldığına göre gerçekten önemli bir şey vardı. Yılmaz usta telaşsız oturdu. Mehmet hemen kapıyı kapatıp Yılmaz Usta'sının karşısına geçti ve Avukat Metin Bey'in anlattıklarını sayıpdökmeye başladı. Ne denli sakin olursa olsun dinledikçe Yılmaz Usta'nın da değiştiğini öfkelendiğini görüyor bir an önce anlatmakla doğru davrandığını anlıyordu.

Yılmaz Usta sesini çıkarmadan Mehmet'i dinledi sonuna değin. Sonra hiç bir şey söylemeden kalktı." İyi ettin Mehmet hemen bana gelmekle. çok iyi ettin.

Haydi gel bakalım, gidiyoruz" dedi.

Öyle kesin ve öyle hırslı söylemişti ki onu çok iyi tanıyan Mehmet "Nereye gidiyoruz" diye sormaya cesaret edemedi. Umduğundan çok önemsemişti Yılmaz Usta anlattıklarını. Belli etmemeye çalışıyordu ama çok da öfkelenmişti. Mehmet sesini çıkarmadı. Sendikadan ayrıldılar

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN
Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER
Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için: M.Mevlut Kaptan, Posta çeki no:109207
Yönetim Yeri: İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA
BASILDIĞI YER: DAİLY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - ANKARA

Eyüp ve Gaziosmanpaşa da eylem birliği yapıldı

KARTALTEPE DE FAŞİST SALDIRILARI PROTESTO TOPLANTISI YAPILDI

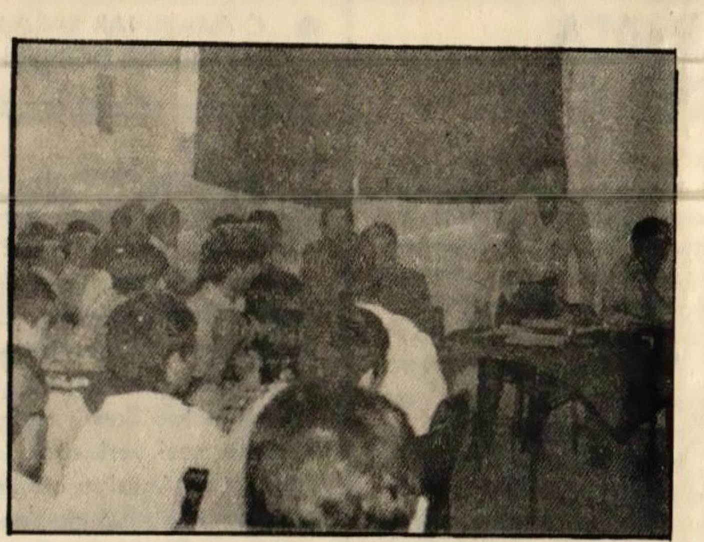
Eyüp ve Gaziosmanpa - şa'da bulunan devrimci sendikalar ve dernekler anti-emperyalist, anti -faşist ve anti-şovenist bir eylem birliği oluşturmuşlardır. Daha önce sadece Gaziosmanpaşa sınırları içinde 5 örgütün oluşturduğu eylem birliğinin bu genişlemiş durumu bölgedeki mücadeleyi daha da güçlendirmiştir.

Gaziosmanpaşa İGD, Halkevi, İKD, TİP, Eyüp Halkevi, Bayrampaşa Halkevi, İGD. İKD.

Gaziosmanpaşa'dan Halk-Der'in, İGD'nin , TİP'in, İKD'nin, Eyüp' - ten Halkevi'nin ve TİP il çe teşkilatının, Bayrampaşa'dan Halkevi'nin, İGD, ve İKD'nin, Kartaltepe'- den halkevi'nin, küçük - köy'den Emek-Der'in katıldığı eylem birliğine Tüm Döküm-İŞ ve Teks - til Der'de katılmakta.

Eylem birliği bölgede gelişen faşist saldırılara karşı çeşitli eylemlere girişmiş bulunuyor. İlk olarak bastırılan 15 bin bil - diri dağıtıldı.

27 Ağustos günü ise Kartaltepe'de bir kahve toplantısı düzenlendi. İşçi ve emekçiler tarafından

geniş bir ilgi ile karşılanan kahve toplantısında yapılan konuşmalarda faşist saldırılar protesto edildi. Ayrıca toplum - sal anlaşmaya da değinen konuşmacılar toplumsal anlaşmanın işçi hakları - na bir saldırı olduğunuan lattılar. Bir konuşmacı i - se taban fiyatları politi - kasının yoksul ve orta köylülere yeni ve ağır darbeler indirdiğini an - lattı.

Eylem birliğinden açıklandığına göre bu tür toplantılar bölgede bundan sonra da devam edecektir.

BARTIN'DA GREV MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

O ÇİMSE-İŞ BARTIN'DA GREVE ÇIKTI.

O GREVDEKİ TÜRKİLİ FABRİKASININ ÖNÜNE JANDARMALAR DİKİLDİ.

Çimse-İŞ'in greve çıktığı 26 kişilik iş yerinde işçilerin hemen hemen tümü sigortasız olarak çalışıyor ve asgari ücretin altında para alıyorlardı. Bartın'da Türkili Boru fabrikasında yükselen devrimci sendikal mücadelenin de etkisiyle sendikalaşmaya karar veren işçiler Çimse-İŞ sendikasında örgütlendiler. İşveren sendikalaşmayı engel lemek için, her türlü baskıyı uyguladı. Fakat işçiler, kararlı bir mücadele ile greve çıkmayı başardılar. İşçilerin birliği, sendikanın kararsız tutumu yüzünden tam olarak sağlanamadığı için, iş yerindeki 26 işçiden 17 kişi greve katılıyor, geri kalanlar (kadın işçiler) işverenin çeşitli baskı ve tehditleri yüzünden isteme - yerek de olsa çalışmaya devam ediyorlar.

Greve ilk omuz verenler, gene halen grevde olan Türkili Boru fabrikası işçileri ve Karadeniz Dev Dev-Genç'in Bartın şube si oldu. İşçilerin birliği, mücadele içinde sağlanacak, her türlü engeli aşarak sonunda mutlaka zafere ulaşacaktır.

Öte yandan Tüm-Döküm İŞ sendikasının Türkili Boru fabrikasında sürdürdüğü grevin baltalanması , ve Bartın emekçilerinin greve desteklerinin kırılması için patron Kemal Türkili grev yerine jandarma diktirdi. Amaç, Bartın'da işçilerin devrimci mücadelesinin engellenmesi, işçilerin birliğinin, ve mücadelesinin kırılması. Fakat bu türden baskılar, devrimci Tüm-Döküm İŞ üyelerinin ve Bartınlı emekçilerin birlik ve mücadelesini engelleyemez.

Bu konu ile ilgili olarak basına bir açıklama yapan Tüm-Döküm-İŞ Ankara şubesi sekreteri Haşmet Karaçam şunları söylemiştir:

"Biz Tüm Döküm-İŞ Sendikası olarak işçilerin sendikal birliğini savunuyoruz. Ülkemizde bunun DİSK çatısı altında gerçekleşeceğini, metal iş kolunda ise Maden-İŞ çatısı altında sağlanacağını söylüyoruz. Ancak bizim gibi, küçük üretimin yoğun olduğu ülkelerde iş yerlerinin şu ya da bu sebeple gözardı edilmesi bu [...] birliği geciktiren, engelleyen bir durumdur. Bizce, özellikle faşistlerin örgütlendiği bu işyerlerinde sendikalaşmayı gerçekleştirmek, buralardaki işçileri kendi siyasi mücadelelerine çekmek zorunludur. İşçilerin sendikal birliğine giden adımlardan biri de budur. Maden-İŞ bu işyerlerini gözardı etmiş, buralardaki mücadeleyi terkederek bu işyerlerini faşistlere ve korsan sendikalara bırakmıştır. Türkiye işçi sınıfının hemen hemen 1/3'nü oluşturan küçük işyerlerindeki işçilerin örgütlenmesi işçi sınıfının sendikal birliği doğrultusunda atılması gereken önemli bir adım olduğu düşüncesinden hareketle Tüm-Döküm-İŞ sendikası kurulmuş, bu boşluk doldurulmaya çalışılmıştır. Biz soruna sendikal mücadelenin sınıf mücadelesinin bir parçası olduğu ilkesinden hareketle yaklaşıyoruz. Bu doğrultuda yaptığımız çalışmalar, işçilerle, demokratik kitle örgütleriyle ve geniş emekçi kesimiyle dayanışmamızı sağlam bir temele oturtmuş egemen sınıfların onun "güçlerinin" rahatını bozmuştur. Tüm Bartın emekçileri artık şunu bilmektedir: Bu kararlılıkla aylarca, hatta senelerce patrona karşı durabilir bu sendika. Ancak buna rağmen ister parasal yardım olsun isterse moral dayanışması olsun Bartın işçilerinin ve emekçilerinin, mücadelemizin yanında olduğunun bir ifadesidir, dayanışmaların bir ölçütüdür. Biz en geniş emekçi kesimi ve ilerici devrimci kuruluşların tabanlarıyla dayanışmamızı sürdürürken ortaya çıkan sorunların, hayatın doğruladığı gerçeklerin tartışılmasından ve doğruların değerlendirmesinden yanayız. Dayanışma içinde olduğumuz kesimlerle ideolojik mücadeleyi sürdürmemizin dayanışmamızı daha da sağlamlaştıracağı inancındayız. Bu doğrultuda üzerimize düşeni yapmakta kararlıyız. 8 Ağustos salı günü Karadeniz Dev Genç Bartın şubesi salonunda yaptığımız toplantı bu adımlarımızdan biridir.

Bu anlayış doğrultusunda izlediğimiz yol bütün Bartın halkınında izlediği gibi bizi adım adım başarıya götürmektedir. Ne patronun oyunları ne de jandarmanın baskısı Türkili Boru Fabrikası işçilerinin mücadelesini engelleyemeyecektir, zafer kararlı ve örgütlü mücadelemizin olacaktır."

YSE EMEKCİSİ VEYSEL YILMAZ'I FAŞİSTLER KATLETTİ

15.8.1978 salı akşamı saat 22.30 sularında Samsun Eğitim Enstitüsü gece bölümü öğretmenlerini taşıyan servis arabasına YSE önünde yaylım ateşi açıldı. Yaylım ateşi sırasında YSE bekçisi Veysel Yılmaz kurşunla öldürüldü. Samsun'da son günlerde kol gezen faşist terör kitle katliamlarına girişmişlerdir. Cenazeye Tüm YSE işçileri ve EE. öğrenci temsilcileri ve öğretmenler katılmış, törensiz olarak köyünde toprağa verilmiştir.

YSE emekçileri yayınladıkları bir bildiri ile olayı protesto ettiler. Bildiride şöyle denmiştir

"Değerli Emekçi Arkadaşlar,

Şu gerçek iyi bilinmelidir ki bugün Veysel Yılmaz arkadaşımıza rastlantı olarak sıkılan kurşun yarın herhangi birimize kasıtlı olarak sıkılabilir. Çünkü bu kurşunu sıkan eller insanlığa düşmandırlar, emekçiye düşmandırlar, Halka düşmandırlar Hakka ve Hukuka düşmandırlar.....

Ve şu gerçek'te iyi bilinmelidir ki o namluyu tutan eller er veya geç mutlaka kırılacaktır. Onlarla beraber onlara alkış tutan ve onların şakşakçısı hain ellerde kırılacaktır.

Veysel hangi düşüncede olursa olsun içimizden emekçi bir arkadaşımızdı ona sahip çıkmak insanlığını bilen, emekçiliğini bilen ve faşist namluları tutanların karşısında olan her emekçinin görevidir.

Veysel'in durumu bize bir ders olmalıdır. İnsan olabilen ve bu olayın değerlendirimesini yapabilen geride kalanların başı sağ olsun

KAHROLSUN FAŞİZM, VE ONUN UŞAKLIĞINI YAPAN AŞAĞILIK KATİLLER.

TÜM YSE EMEKÇİLERİ

KEŞAN'DA TÜM-DER SEÇİMLERİ YAPILDI

Keşan'da şubat ayında kurulan ve şimdiye kadar kuruluş çalışmalarını sürdüren Tüm - der şubesinin 1. olağan kongresi 5 Ağustos 1978 günü yapıldı. Divan oluşturulduktan sonra söz alan konuşmacılar dünya ve Türkiye'nin somut durumu üzerindeki görüşlerini belirttiler. Devrimci Demokratik Birlik grubu adına konuşan Adem Gündoğdu memurların daha ileri ekonomik-demokratik haklara kavuşması, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının alınmasının ancak Tüm memurların Devrimci-Demokratik mücadelesiyle, örgütlü bir şekilde savaşım verilerek alınacağını vurguladı.

Daha sonra seçimlere geçildi. Verilen bir önergeyle seçimlerin liste usulü ile yapılması kabul edildi. Seçimlere Devrimci Demokratik Birlik grubu tek liste olarak girdi, ve kullanılan oyların tümüne yakın olan 41 oy alarak seçimleri kazandı. Yönetim Kurulu kendi arasında yaptığı görev bölüşümünde Adem Gündoğdu'yu başkanlığa getirdi.

POL DER'Lİ POLİSLER DAĞITILMAK İSTENİYOR

Trabzon Emniyet Müdürü Necdet Kahraman ve 3. Şube Müdürü Hulusi Taşbent, açıkça faşist polislerintarafını tutarak POL-DER'li polislere ve POL-DER Yöneticilerine baskı yapmaktadır. Son olarak POL-DER Trabzon şubeyöneticileri birbirlerini göremeyecek şekilde kasıtlı olarak değişik görevlere verilerek yönetim kurulu çalışamaz hale getirilmek istendi. Bunun üzerine POL-DER yönetim krulu, Trabzon Emniyet müdürü Necdet Kahraman ve 3. şube Müdürü Hulusi Taşbent'i makamında ziyaret ederek , usulsüz görev değiştirmelerinin durdurulmasını , diğer illerden gelen POL BİR'li polislerin özel olarak önemli yerlere getirilmesinin doğru olamayacağını belirtmiş bugüne kadar Trabzon'da işlenen siyasi cinayetlerin katillerinin bulunmasını istemiştir.

Emniyet Müdürü ise POL-DER yöneticilerine çeşitli ifadelerle tehditler savurarak, diğer demokratik örgütler ve ve gençlik kuruluşlarıyla ilişki kurmamalarını onların "solcu" olduğunu belirtmiştir. POL-DER yöneticileri memur olarak Sendikal hak almak için mücadele ettiklerini ve TÖB-DER ve diğer örgütlerle elbette güçbirliği yapacağını belirtmiştir.

Bu arada Pol-Bir'li faşist polislerin de Ülkü - Ocakları gibi faşist örgütlerle ilişki kurmasını Pol-Der'lilerin belirtmesi üzerine emniyet müdürü şöyle demiştir: "Onlar ne yaparsa yapsın, siz yapmayacaksınız" Görüldüğü gibi ilerici, demokrat polis memurlarına açıkça amirleri tarafından baskı yapılmaktadır.

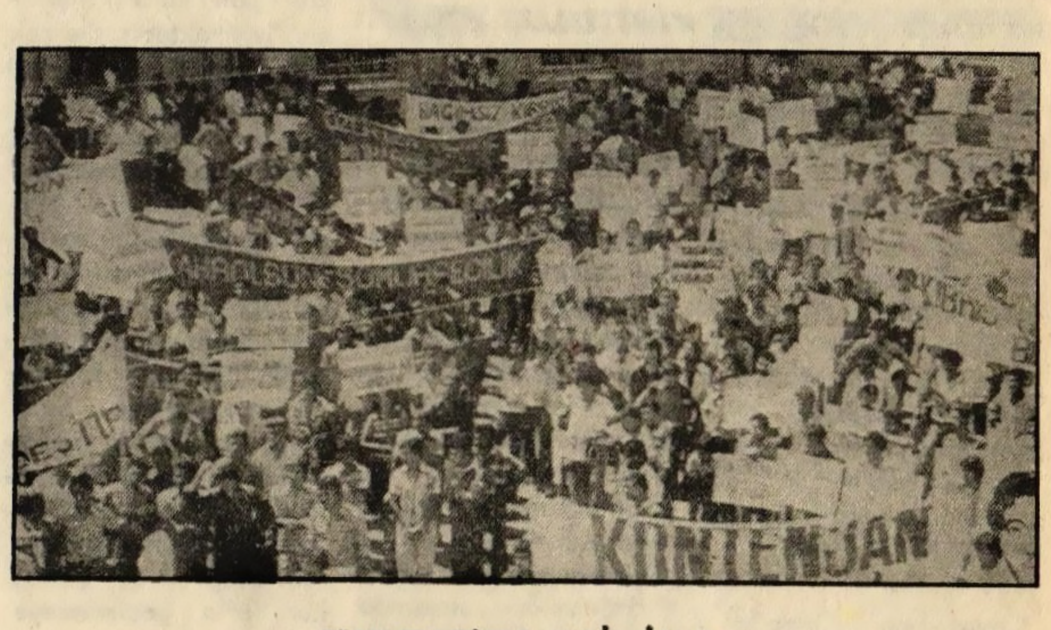
DEVAMI: sy: 5, st: 2

BASINEVLERİ HALK ODASININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ

Bundan iki yıl önce kurulan Basınevleri Halk odasında Anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-şovenist mücadele yükseliyor.

Basınevleri Halk Odası bünyesinde çalışan proleter devrimciler, mahallede örgütlenme çalışması yapan faşist katilleri kitleden tecrit ederek mahalleden soyutlamışlardır. Mahallenin gerici imamı önderliğinde yapılan faşist örgütlenme çalışmaları Basınevleri Halk Odası'nın kararlı

DEVAMI: sy: 5, st: 2

KIBRIS'TA MİTİNG

12 Ağustos pazar günü Lekfoşa'da Kıbrıslı öğrencilerin "Yurt-Burs-Kontenjan" sorunlarını vurgulayan ve Faşizme karşı mücadelede kararlılığını ortaya koyan bir miting tertiplendi.

Öğrenci gençliğin, Yurt Burs-Kontenjan sorunlarının adamızdaki emperyalizme, sömürgeci ilişkilere olan bağını, faşizme ve şovenizme karşı mücadele ile olan kopmaz bağını koymuş olması adamızdaki faşist güçleri tedirgin ettiği kadar yerli burjuva basınımızıda tedirgin etmiştir. Burjuva basını mitingi çarpıtarak duyurmuştur.

1977 yılında benzer amaçlı bir miting tertiplenmişti. Bu mitinge "Bağımsız Kıbrıs-Bütün Halklar Kardeşdir". "Kahrolsun Şovenizm" "Kahrolsun Sömürgecilik" "sloganlarını getiren HALK-DER korteje bile sokulmamış ancak ayrı yürüyerek doğru devrimci sloganlarını haykırmıştı. Bu yıl HALK-DER mitingde yerini alırken güncel anti-emperyalist, anti-faşist-anti-şovenist mücadelemizin gerektirdiği bu temel sloganlarıda "Sosyal-Demokrat" ve "ilerlemeci" kitle örgütlerine kabul ettirmiş ve sesini bir kez daha, çok daha güçlü olarak yükseltmiştir.

Miting sırasında bir de bildiri dağıtan HALK - DER gençliğin akademik-demokratik sorunlarıyla , toplumsal düzenin sorunlarının emperyalizme bağımlı yapıdan kaynaklandığını vurgulamıştır. HALK-DER gençliğin mücadelesinin örgütlü, bilinçli bir şekilde ve emekçilerle omuz omuza yürümesi gerektiğini de belirterek, gençliği daha kararlı mücadeleye çağırmıştır.

İŞÇİLER METCAM PATRONUNU DİZE GETİRECEK

İşçilerinin yüzde 50'si sigortasız olan, hiç bir sosyal hakları ve can güvenlikleri olmayan Netcam işçileri DİSK'e bağlı Hür Cam-İŞ'de örgütlendiler. Ancak, işçilerin birliği karşısında güçsüzlüğünü anlayan Kristal-İŞ patronlarla anlaşarak yetkisini bir yıl daha uzatmak istiyor. Kristal-İŞ'in bu davranışı işçilerin biraz daha birbirlerine kaynaşmasını, biraz daha kenetlenmesini sağladı.

Üç liraya mal olan bir sürahinin yirmibirliraya satıldığı bu fabrikadabunlardan günde 500 adet yapan 17 yıllık işçiye asgari ücret üzerinden hesap görülmektedir. Sömürünün bu kadar açık olduğu bu fabrikada işçiler birliklerinin gücüne güvenerek bu sömürüyü hafifletmek için işi yavaş - latma eylemine gitmişlerdir.

Bu haklı davalarında NETCAM işçileri patron oyunlarını bozup tehditlere kulak asmayacak, doğru bildiği yolda omuz omuza mücadelelerini haklarını alıncaya kadar sürdüreceklerdir.

ZAFER NETCAM İŞÇİSİNİN OLACAKTIR.
YAŞASIN İŞÇİLERİN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ.

DEV HALK DER İN KONGRESİ YAPILDI

-MARDİN-

Mardin Devrimci Halk Dayanışma Derneğinin Kongresi 8.8.978 tarihinde başkanın kısa bir konuşmasıyla açıldı. Yeni seçilen yönetim kurulu adına aşağıdaki açıklama yapılmıştır.

"Yeni yönetim kurulu olarak bizler: Yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının talan edildiği, korkunç asimilasyon ve insanlık dışı jenosid uygulamalarının olduğu sömürge ülkemizde; Anti-emperyalist, anti-sömürgeci, anti-faşist, anti-feodal ilkeler doğrultusunda halklarımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini yükseltmek başta gelen görevimizdir.

İçinde bulunduğumuz bu günlerde, sömürge olan ülkemizde "Kaçakçıları arama" bahanesiyle halkımıza sömürgeci baskılar yapılmaktadır. Bu ve buna benzer sömürgeci baskılara karşı sürdüreceğimiz mücadeleyle birlikte ANARŞİ (Faşist, MHP, ÜO, ÜGD' nin saldırıları olduğu) Ücretlerin dondurulması (Toplumsal anlaşmayla imzalanan işçi sınıfına ihanet belgesi olduğu) AMBARGO (Kalksa da kalkmasada emperyalizmin çıkarına olduğu) vb. gibi OLİGARŞİ'nin çarpıttığı konuları halkımıza anlatılacak ve bu konuda geniş bir devrimci ajitasyon ve propaganda sürdüreceğiz.

Halklarımızın kurtuluşu anti-emperyalist anti-oligarşik DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile olacaktır.

SÖMÜRGE ZİNCİRİNİ PARÇALAYACAĞIZ
KAHROLSUN SÖMÜRGECİ - OLİGARŞİK DİKTA
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
YAŞASIN SOSYALİZM"

MARDİN DEV-HALK-DER.

SÖMÜRGECİ GÜÇLER VARTO'DA YENİ BİR OYUNUN PEŞİNDE

Sömürgeci Türk burjuvazisi ve Kürdistan yerli işbirlikçilerini Varto'da devrimciler üzerine oynanan oyunda yine kol kola görüyoruz.

Muş valisi ve faşist Varto kaymakamının - da desteğinde faşistler devrimcilere saldırarak bir arkadaşımızı yaraladılar. Olayınfazla gelişmemesini sağlayan devrimciler yeni bir oyunun eşiğinde olduklarınıda sezerek gericilerin önce olayı aşiretler arası bir çatışmaya sonrada alevi-sünni çatışması haline çevirmelerine olanak vermediler. Böylece geçmişten bugüne Varto'da sürekli gündemde tutulan Alevi-sünni çatışması fobisi devrimcilerin kararlı, ve bilinçli önlemleriyle pratikte de mahkum edildi.

Varto, alevi-sünnilerin sürekli karşı karşıya getirilerek oligarşinin ve işbirlikçi Kürt burjuvazisinin yararlanacağı yapıda tutulmaya çalışılmış, bu konuda M. Şerif Fırat-ın Doğu illeri ve Varto Tarihi adlı kitap zamanın Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'in son sözüyle ödüllendirilerek yazdırılmış. Bu kitap alevi Kürtlerin Türk oldukları, savını sözüm ona kanıtlama peşinde. Irkçı- şoven duygularla yazılan bu eser şimdi faşist beslemelerin elinde ve sömürgeci güçlerin eğitim kütüphanesinde kaynak tutulmaktadır. Oysa devrimciler Türk sömürgeci güçlerin kendi sömürgeci politikalarını meşrulaştırmak için sömürge ülkeden kendilerine uşaklarda yaratarak ulusal benliklerini inkar eden kitaplar da yazdırdığının da bilincindedirler. Ne sömürgeci Türk burjuvazisi ne de Kürdistan' daki işbirlikçileri Kürdistan'da kabaran anti - sömürgeci mücadeleyi durduramıyacaklar.

Yaşasın Türk ve Kürt halklarının oligarşiye ve sömürgeciliğe karşı ortak mücadelesi

Kahrolsun Sömürgecilik

Biji Rızgariya Kürdistan.

OLİGARŞİ DEVRİM ŞEHİTLERİNİN RESİMLERİNDEN BİLE ÜRKÜYOR

-SAMSUN-

Çarşamba Halkevi'nin duvarına, kaçırılarak işkenceyle katledilen Zeki Erginbay yoldaşın resminin asılması oligarşinin saldırısına bahane olmuştur. Bu konuda Karadeniz DEV-GENÇ Çarşamba şubesi şu açıklamayı yapmıştır:

Faşist katillerce hunharca işkenceyle katledilen Zeki Erginbay'ın Halkevi duvarına resmi çıkarılmıştı. Bu bahane edilerek şikayet var denilerek tüm polis ve jandarma güçleri halkevini sardılar. Halka ve devrimci gençlere, gözdağı verilmek isten - di. 15-20 arkadaşımız halkevinden alınarak karakola götürüldü. İlk sorgularından sonra arkadaşlarımız serbest bırakıldı.

7-8 aydan beri faşistler tarafından sığınak olarak kullanılan, köylülerle uzaktan yakından alakası olmayan ülkü-köy adlı faşist derneğinin duvarını kaplayan bir boy it resimleri bu çevreleri rahatsız etmezken Halkımızın gözbebeği, yiğit evladı Zeki Erginbay'ın resimleri rahatsız etmekte halkın evini ve devrimci gençleri muharasa altına almaktadırlar. Polis ve jandarma ile halklarımızın gelişen mücadelesini engellemeye çalışıyorlar. Faşistlerle mücadeleyi bir kenara koyarak, demokratik örgütlenmelere saldırmak demokratik olmıyan uygulamalar geliştirmek, sivil sıkıyönetimler planlıyarak ikiyüzlü birpolitika sürdürmek çözüm değildir.

Bu tür uygulamalar halkımızı ve biz devrimci gençleri yıldıramaz.

Oligarşinin baskıları devrimcileri yıldıramaz

-SİNOP-

28.6.1978 günü son silahlı saldırılarını yapan faşist köpekler, Sinop halkından tecrit oldular. Halktan tecrit olan faşistler şehir çıkışında bulunan Hür-Genç denilen yerde yeniden canlanmaya çalışıyorlar.

Hür-Genç adı altında kumar, içki gibi her türlü pisliğin olduğu bir yerde halktan soyutlanmış bir biçimde bulunan faşistler 11.8.1978 günü cezaevi önünde (faşistlerin isimleri: Orhan Kuru, Feridun Yalnız, İsmail Özhan, Mehmet Can Ulaç) devrimcilere saldırmaya yeltendiler. Fakat devrimcilerin ve halkın tepkisi ile karşılaşınca kaçmak zorunda kaldılar . Hür-Genç denilen yere sığındılar . Olay yerinde henüz ismi bilinmeyen fakat astsubay olduğu öğrenilen bir kişi elini silahına atarak "Ben bunları Türk Silahlı Kuvvetleri adına koruyorum, erkekseniz gelin" gibi sözler sarfetmiştir. Daha sonra olay yerine gelen faşist polisler ise, faşistlerden isim istemişler ve almışlardır. Bu olaydan önce de aynı yerde sürekli olarak tek tek devrimcilerin yolu kesilmekte, aynı kişiler tarafından adice küfürler edilmekteydi:

Bütün bu gerçekler karşısında faşistleri koruyan polisler, memurlar, subaylar görevlerinden alınıp yargıç önüneçıkarılacakları yerde, devrimci, demokrat öğretmenler, sürgün edilmekte, demokrat polisler görevlerinden atılmaktadırlar. İlimizde daha MC döneminde sürgün edilen TÖB-DER üyesi öğretmenler eski yerlerine dönmeden (Danıştay kararına rağmen) 2 TÖB-DER üyesi öğretmen Bakanlık emriyle başka bir ile sürgün edilmişlerdir. Bunun yanında MC döneminin M. Eğitim Müdürü Ali İhsan Erdal şimdi Bağ-Kur Bölge Müdürüdür. Bu kişi Bağ-Kur' u faşist yuvası haline getirmiştir. Bağ-Kur'a memur alınırken bırakın ilericileri CHP'li insanlar bile alınmamıştır. Faşist kütüphane müdürü hala müdür durumundadır. Açıkça MHP propagandası yapan Tekel müdürü Hilmi Yükseloğlu hala müdürlük koltuğunda oturmaktadır. İlköğretim müdürlüğü koltuğunu Şahin Süzgün haksız yere işgal etmiş durumdadır. İşkenceci faşist Cezaevi müdürü Celadet özel önce başka bir il'e atandığı halde şimdi yine Sinop cezaevi müdürü yapılmıştır.

DEVAMI: Say: 5 St: 1

ZİNDANLAR BOŞALSIN **GENEL AF**

SAĞMALCILAR CEZAEVİNDE FAŞİST SALDIRI

Kitlelerle bir türlü kaynaşamayan faşistlerin tüm yurtta kitlelerin muhalefetini bastırmak için giriştikleri makinalı tabancalı saldırıları ve kitle katliamları hapishanelerle de sürmektedir.

9. Ağustos 1978 akşamı Sağmalcılar cezaevinde faşistlerin komploları sonucu 1 kişi ölmüş, 4 kişi yaralanmıştır. Burjuvazinin tüm kurumlarında olduğu gibi burada da ordu-idare-polis ve özellikle gardiyanlarla yaptıkları işbirliği bile düzenin neden olduğu suçlardan mahkum ve tutukluların halk düşmanları faşistlere nefret ve öfkeleri daha da bilenmiştir.

Olay şöyle gelişmiştir . Sol siyasi koğuştan Mehmet Fatih öktülmüş , Müfit isimli kişiler yine Sağmalcılar cezaevi kadınlar koğuşundan tutuklu-hükümlü hanımlarıyla görüşmüşler daha sonra sol bölmedeki diğer mahkumların koğuşunu ziyaret etmişlerdir. Dönüşte pusuya düşürüp iki faşist grup arasına alarak şiş ve bıçakla saldırmışlardır. Sol bölme koridorunda gezen diğerbir mahkumunolayı önlemek istemesi üzerine

Başlarında Ahmet Malkan'ın bulunduğu faşistlerden 4'ü (hapishanenin içine Saffet Necati. Servet isimli gardiyanların soktuğu) silahlarını çekmişler yalnız Ahmet Malkan ateşlemiş Hayri ismindeki tutuklu hükümlü boğazından yaralanmış, daha sonra faşistler koğuşlarına kapanmışlardır. Gardiyanların korkup kaçması sonucu 1 saat yaralı olarak kalan yaralılar çok kan kaybetmişlerdir.

Olayın duyulması üzerine sol ve sağ bölmedeki tüm koğuşlar kapılarını patlatarak sol bölme koridorlarına çıkmışlardır . Faşistlerin koğuşuna girmek istemişler faşistlerin koğuş kapısıda mahkumlar tarafından patlatılmıştır. Ancak içerden yoğun bir ateş açılınca içeri girilememiş, Jandarmanın da içeri girmesi üzerine barikat kurulmuştur. Jandarmadan , ve savcıdan faşistlerin derhal hapishaneden gönderilmeleri katillerin saptanması ve sıkı bir arama yapılması istenmiş, ve ancak o zaman koğuşlara girileceği ve rehin alınan 3 gardiyanın serbest bırakılacağı belirtilmişti. Kısa bir süre sonra isteklere cevap jandarmanın ateş etmesi , ve mahkumları dipçikleyerek koğuşa sokmasıyla son buldu. Hemen arkadan faşistlerin koğuşu dışında ki tüm koğuşlar arandı. Ve suçsuz onlarca mahkum sürgüne gönderildi.

Mahkumlar isyan sırasında infaz yasasını beğenmediklerini belirttiler ve 3 saat süre boyunca "Kahrolsun faşistler", Zindanlar boşalsın genel af" vb. sloganları söylemişlerdir.

Hapishanedeki idare ve gardiyan baskısına son.'

Faşistler ayrı bir cezaevine gönderilsin.'